

இனம் பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்

Inam International E-Journal of Tamil Studies (IETS)

e-ISSN : 2455-0531

UAN : TN03D0061112

ஆகஸ்ட் 2022 மலர் : 8 இதழ் : 31

August 2022 Volume VIII Issue 31

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்மூர்த்தி

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 17.

முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

Chief Editors

Dr.M.Munees Moorthy

Assistant Professor in Tamil

Bishop Heber College, Trichy - 17.

Dr. Sathiyaraj Thangasamy

Assistant Professor in Tamil

Sri Krishna Adithya College of Arts and Science, Coimbatore - 42.

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

இனம் பதிப்பகம்

கோயமுத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

inameditor@gmail.com, www.inamtamil.com

Inam Pathippagam

Coimbatore, Tamil Nadu, India

09677821364, 09600370671

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)
திரு சு.புரீகந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி

பாரதிதாசன் அரசு மகளிர் கல்லூரி, புதுச்சேரி

முனைவர் க.பாலாஜி

பூசாகோ கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோவை

முனைவர் இரா.குணசீலன்

பூசாகோ கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோவை

முனைவர் ந.இராஜேந்திரன்

இந்துஸ்தான் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோவை

முனைவர் ப.சிவமாருதி

சிங்மாய் பல்கலைக்கழகம், தாய்லாந்து

முனைவர் இரா.இராஜா

தேசியக் கல்லூரி (த.), திருச்சி

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம்

தியாகராசர் கல்லூரி (த.), மதுரை

முனைவர் எஃப்.எச்.அகம்மது சிப்லி

இலங்கைத் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

முனைவர் கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ்

சுல்தான் இட்ரிஸ் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா

முனைவர் தெ.வெற்றிச்செல்வன்

அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

முனைவர் பாரதிராஜா சக்கரவர்த்தி

அயர்லாந்து கால்வே தேசியப் பல்கலைக்கழகம், அயர்லாந்து

முனைவர் டி.தேன்மொழி

எஸ்.எஸ்.என். பொறியியல் கல்லூரி, சென்னை

திருமிகு பு.கமலக்கண்ணன்

ஐவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், புதுதில்லி

திருமிகு யாழ்ப்பாவாணன்

யாழ்ப்பாணம், வடமாகாணம், இலங்கை

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)
Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)
Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondicherry)
Dr.N.Veluchamy (Salem)
Mr. S.SriKantharasa (Australia)

Editorial Team

Dr.A.Mani

Bharathidasan Government College for Women, Pondicherry

Dr.G.Balaji

PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore

Dr.R.Gunaseelan

PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore

Dr.N.Rajendran

Hindusthan College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore

Dr.B.Sivamaruthi

Chiang Mai University, Thailand

Dr.R.Raja

National College (Autonomous), Trichy

Dr.S.Muthuselvam

Thiagarajar College (Autonomous), Madurai

Thiru.F.H.Ahamed Shibly

South Eastern University of Sri Lanka, Sri Lanka

Dr.Kingston Paul Thampuraj

Sultan Idris Education University, Malaysia

Dr.D.Vetrichelvan

Department of Tamil Studies in Foreign Countries, Tamil University, Thanjavur

Dr.Bharathi Raja Sakkaravarthi

National University of Ireland Galway, Ireland

Dr.D.Thenmozhi

SSN College of Engineering, Chennai

Thiru. P. Kamalakkannan

Jawaharlal Nehru University, New Delhi

Thiru. Yarl Pavanan

Yarlpanam, Vadamaahaanam, SriLanka

உள்ளே...

தொகையிலக்கியக் கால மன்னரும் பிற தமிழ்ச்சமூகத்தாரும் Mannar and Other Sections of People in Tamilnad During the Period of Anthologies

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் | Dr. S.Kanmani Ganesan

2-8

பாரதியும் சாதியும் Bharathi and Caste

முனைவர் இரா.தெய்வநாதன் | Dr. R. Thievanathan

9-15

களப்பிரர் காலத் திருமணங்களும் திருமண முறைகளும் Marriage and Marriage Methods in Kalabhra's Period

முனைவர் மூ. பாலசுப்பிரமணியன் | Dr. M. Balasubramanian

16-29

ஆன்லைன்வழி உயர்தர மாணவர்களின் கல்வியில் கோவிட்-19இன் தாக்கம் - சம்மாந்துறை அல் மர்ஜான் முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரி மாணவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு
Impact of Covid-19 on Advance Level Students' Education via online - A study based on the students of Al Marjan Muslim Ladies College, Sammanthurai

ஏ.எம்.எம். ஆக்கில் | AMM. Aaqil

எஸ். நாதிரா ஜஹான் | S. Nathira Jahan

ஏ.எம்.எப். சபீஹா | AMF. Sabeeha

30-38

பள்ளமோர்க்குளக் கோயில்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் History of Palla Morkkulam Temples and Rituals

முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி | Dr. Sathiyaraj Thangasamy

39-86

தொகையிலக்கியக் கால மன்னரும் பிற தமிழ்ச்சமூகத்தாரும் *Mannar and Other* Sections of People in Tamilnad During the Period of Anthologies

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் | Dr. S.Kanmani Ganesan

Retired Principal & HOD in Tamil, Sri kaliswari college, Sivakasi in Tamilnadu. India.

E-mail: kanmanitamilskc@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொகையிலக்கியத்துக் குறுநில மன்னர்க்கும் அவருடன் ஒருங்கு வாழ்ந்த பிற தமிழ்ச்சமூகத்தாராகிய கொங்கர், உழவர், கிழார், பாணர், கணியர், வேட்டுவர், களமர், பார்ப்பார் ஆகியோர்க்கும் இடையே நிலவிய உறவுநிலை பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இவ்ஆய்வு பண்டைத் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றை ஐயந் திரிபறத் தெளிய உதவும். சமூகவியல் கோணத்தில் அமையும் இவ்ஆய்வுக்குப் புறநானூற்றுச் செய்திகள் முதனிலைத் தரவுகளாக அமைய; பிற தொகையிலக்கியச் செய்திகள், ஆய்வாளர் முடிபுகள் ஆகியன துணைநிலை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. மன்னர்க்காகக் களமர், உழவர் ஆகிய இரு இனத்தவர் நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபட்டனர். பாணர், கிழார் ஆகிய திணைமாந்தருடன் பார்ப்பாரும் மன்னரோடு நெருங்கி வாழ்ந்தனர். மன்னரின் ஆட்சிமுறை திணைமாந்தரால் போற்றப் பெற்றது.

Abstract

The aim of this research article is to decipher the relationship prevailed between the *mannar* and the various sections of the public viz. *kongar*, *uzhavar*, *kizhaar*, *paanar*, *kaniyar*, *vettuvar*, *kalamar* and *paarppaar* who lived together in the Tamil society during the period of the anthologies. This article paves way to understand clearly the social history of early Tamilnad. A sociological approach is followed. Hymns of *Purananooru* serve as the primary source. The data from the remaining anthologies and researchers' findings serve as the secondary source. The study reveals that both *kalamar* and *uzhavar* were indulged in farming for *mannar*. Both *paarppaar* and *thinaimaanthar* like *paanar* and *kizhaar* lived in a close relationship with *mannar*. Their administration was praised by the public.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): *kurunila mannar*, *kalamar*, *kongar*, *paanar*, *kizhaar*, *kaniyar*, குறுநில மன்னர், களமர், கொங்கர், பாணர், கிழார், கணியர்.

0.0 முன்னுரை

0.1 தொகையிலக்கியத்தில் குறுநில மன்னருக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்துக் கொங்கர், உழவர், கிழார், பாணர், கணியர், வேட்டுவர், களமர், பார்ப்பார் ஆகியோர்க்கும் இடையே நிலவிய உறவுநிலை பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இவ்வாய்வு பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகநிலையைத் தெளிவாக்கும்.

0.2 சமூகவியல் கோணத்தில் அமையும் இக்கட்டுரைக்குப் புறநானூற்றுச் செய்திகள் முதனிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன. பிற தொகையிலக்கியச் செய்திகளும், ஆய்வாளர் முடிபுகளும் துணைநிலை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

1.0 மன்னரும் திணைமாந்தரும்

மன்னர்க்கும் திணைமாந்தர்க்கும் இடையே பகை, நட்பு என முரண்பட்ட இரு உறவுநிலைகள் நிலவின. நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபட்ட உழவரின் தலைவர் ஆகிய நானிலத்துக் கிழாருள் மன்னர்க்காக நெல்வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுப் படைநடத்தி வேந்தரை வென்று திறைப்பொருள் பெற்றுத் தந்து சிறந்தோர் இருந்தனர். உழுவித்த மன்னரின் குடும்பச் சிக்கல்கள் குறித்துக் கருத்து தெரிவிக்கும் அளவிலான நெருக்கம் கிழாருக்கு மட்டுமின்றிப் பரிசில் வாழ்க்கை மேற்கொண்ட இரவலர்க்கும் இருந்தது. இரு தரப்பினர்க்கும் இடையே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு அடிப்படையில் விலக்கமும் பரந்த மனம், கொடையுள்ளம் அடிப்படையிலான அபிமானமும் இருந்தன.

1.1 மன்னரும் பாணரும்

தமையனோடு முரண்பாடு கொண்ட இளங்குமணன் அவனது அழிவை விரும்பி நிற்க, பரிசில் வாழ்க்கை உடைய பாணராகிய பெருந்தலைச் சாத்தனார் குமணனின் வாளைப் பெற்று வந்து இளங்குமணனிடம் மன மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தி; உளவியல் ரீதியாகத் திறம்படப் பேசுவதைப் புறம்.165இல் காண்கிறோம். மன்னரின் குடும்பச் சிக்கலைத் தீர்க்கத் திணைமாந்தர் பலனை எதிர்பாராது முயன்றனர் எனக் கூறலாம்.

1.2 மன்னரும் கொங்கரும்

ஆய்மரபின் முன்னோன் ஒருவன் கொங்கரைக் குடகடல் ஓட்டிய ஞான்று விட்டுச்சென்ற வேலின் மிகுதியை யானைக் கூட்டத்திற்கு உவமை ஆக்குகிறது (புறம்.130). கொங்கு நாட்டு மக்களைக் கடலுக்குள் ஓட்டிய செய்தியானது வாழ்வாதாரம் கருதிப் போராடிய மக்கட்கூட்டத்தினரை நமக்குக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

வேளிர் தமிழகம் போந்து குடியேறிய வேளாளர் எனத் தொன்மவியல் அடிப்படையில் மு.இராகவையங்கார் நிறுவுகிறார் (வேளிர் வரலாறு, 1913. ப.1-27). தொகையிலக்கியக் காலத்திற்கு முன்னரே தமிழகம் போந்த வேளிர் தம் வேளாண்மைக்கு ஏற்ற நிலத்தைக் கையகப்படுத்தத் திணைமாந்தருடன் போராட வேண்டிய தேவை ஏற்படுவது இயற்கையே. ஆய்மரபைச் சேர்ந்த முன்னோனால் கடலுக்குள் ஓட்டப்பட்ட மக்கள் வாழ்வின் விளிம்புநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர் எனலாம். பின்னர் பதிற்றுப்பத்து தோன்றிய காலத்தில் கடம்பர் என்னும் மக்கள் இனத்தவர் மேலைக் கடற்கரையை ஓட்டிய தீவுகளில் இருந்து தொல்லை கொடுத்ததால் இமயவரம்பனும், கடல்பிறக்கோட்டிய குட்டுவனும் அவரை அடக்கினர் (பதிற்.11,12,17,20,41,45,46,48) என அறிகிறோம். அகம்.127ஆம் பாடலும் இதே கருத்தைச் சொல்கிறது.

மேனாட்டார் குறிப்புகள் கடற்கடம்பரைக் கடற்கொள்ளையர் என்கின்றன. வெள்ளைத்தீவு என்று பொருள்படும் லியுகேத்தீவில் தூவக்கல் என்று அழைக்கப்படும் பலிப்பாறையில், வேற்று நாட்டு வணிகரைப் பலியிட்டு அவரது பொருட்களைக் கவர்ந்து வாழ்ந்த செய்தியை ஆய்வாளரும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர் (கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார்,S., சேரன் வஞ்சி, ப.7-10).

வரலாற்றுக் காலத்தில் கடம்பரில் பல பிரிவினர் இருந்தனர். சிலப்பதிகாரம் பாடிவீட்டில் செங்குட்டுவனைக் காணவந்த பல்வேறு இனத்தவருள் 'பங்களர்' என்னும் கூட்டத்தினரைக் குறிக்கிறது (காட்சிக்காதை அ.157). இவர்கள் கடம்பர் இனத்தின் ஒரு பிரிவினர் என்கிறார் புலவர் குழந்தை. (கொங்கு நாடு, ப.125).

"துடியன் பாணன் பொருநன் கடம்பன் என்று
இந்நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை" (புறம்.335)

என மாங்குடி கிழார் சுட்டும் தமிழகத்துப் பூர்வ குடியினராகிய கடம்பருக்கும் ஆய்வேள் குடகடல் ஓட்டிய கொங்கர் கூட்டத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளதா என்பது மேலாய்விற்கு உரியது ஆகிறது.

1.3 மன்னரும் வேட்டுவரும்

மன்னர் வேந்தரிடம் நற்பெயர் பெறத் திணைமாந்தரை எதிர்த்து அழித்தனர். குறிஞ்சித் தலைவனாக வேட்டையாடிக் கொல்லிமலையில் வாழ்ந்த வல்வில் ஓரியை மன்னன் காரி அழித்துக் கொல்லியைச் சேரனிடம் ஒப்படைத்தான் என அகம்.209 பாடுகிறது. இதனால் மன்னர் தம் இருப்பை நிலைநாட்டத் திணைமாந்தரைப் பகைமை பாராட்டத் தயங்கவில்லை என்பது வெளிப்படை.

1.4 மன்னரும் கணியரும்

காலக்கணிதராக இருந்த திணைமாந்தர் மன்னராட்சியின் சிறப்பை ஆவணப்படுத்திப் பெருமை பேசுகின்றனர். பொதுமக்களுள் பெரும் பிரிவினராக இருந்த திணைமாந்தர் தம் வாழ்நாளில் மன்னர் ஆட்சியில் அனுபவித்த நன்மையைத் தயக்கமின்றி எடுத்துச் சொல்லி உள்ளனர். பொன்னே கிடைப்பினும்; பொதுமக்களிடம் வரி வசூல் செய்யும் மன்னர்; அவர் துன்புறும் அளவு அவரை வாட்டி அவரது செல்வத்தைப் பறிக்க மாட்டார் என்பதை;

"வளம்கெடப் பொன்னும் கொள்ளார் மன்னர்" (நற்.226)

எனக் கணிபூங்குன்றனார் கூறுகிறார். இப்பாட்டின் பாராட்டுப் போக்கைப் புறம்.184இன் போக்குடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது.

பிசிர் என்னும் ஊரில் ஆந்தை என்னும் மரபினராய் வாழ்ந்த இனக்குழுத் தலைவராகிய பிசிராந்தையார் 'அரசன் அறிவு வலிமை இல்லாமல் மெல்லியனாகி, வரிசைச்சிறப்பு அறியாத தன் சுற்றத்தாரொடு இரக்கம் இல்லாமல் வரிப்பிண்டத்தை விரும்பி வாங்கினால், யானை தானே புகுந்து உண்ணும் நிலம் போல அரசனும் துயக்காமல் அவன் நாடும் கெட்டொழியும். இதை உணர்ந்து செயல்படுவாயாக.' என அறிவுறுத்த வேண்டிய நிலையில் பாண்டிய வேந்தன் இருக்க; திணைமாந்தர் மன்னரைப் புகழ்ந்து பாடும் நிலை இருந்தமை; மன்னர் பொதுமக்களிடம் பெற்றிருந்த செல்வாக்கைத் தெளிவுறக் காட்டுகிறது.

ஆய்வாளர் வேந்தரை மன்னர் எனச் சுட்டக் காண்கிறோம் (கோவிந்தன்,கா., சங்ககால அரசர் வரிசை- திரையன் முதலிய 29பேர்கள், 1955. ப.5). ஆனால் தொகைஇலக்கியம் எவ்விடத்திலும் வேந்தரை மன்னர் எனக் குறிக்கவில்லை. சிலப்பதிகாரம் பாண்டிய வேந்தனை 'மன்னா' (வழக்குரை காதை அ.50) என அழைப்பது காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட சமூகமாற்றத்தையும் சிலப்பதிகாரம் தொகையிலக்கியக் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என்பதையும் காட்டுகிறது. தமிழால் ஒன்றுபட்ட வேந்தரும் மன்னரும் தொகையிலக்கியக் காலகட்டத்தில் வேறானவர். ஆட்சி செய்த அவ் இருவர்க்கும் பொதுப் பெயர் 'அரசர்' ஆகும்.

1.5.0 மன்னரும் கிழாரும்

1.5.1 மன்னரும் குறிஞ்சி சார்ந்த கிழாரும்

நன்னன் குடி நவிரமலை இருந்த கொண்கானப் பகுதியை ஆண்ட மன்னனின் குடி ஆகும். நன்னனது செல்வவளம் பற்றிப் பேசும் பல தொகைநூற் பாடல்கள் உள்ளன. (குறு.73,292; அகம்.15,44; நற்.270,391; பதிற்.40,88; மது.அ.618-619; மலை.). அவனது படைத்தலைவனாக இருந்த கொண்கானக்கிழான் பல வேந்தரை வென்று அவர்களது திறைப் பொருட்களைத் தன் மன்னனுக்காகப் பெற்றுத் தந்தவன் என்பதை;

"நிறையருந் தானை வேந்தரைத்
திறைகொண்டு பெயர்க்கும் செம்மலும் உடைத்தே" (புறம்.156)

எனும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. வேந்தர் திறை செலுத்தும் வண்ணம் கொண்கானக் கிழான் தன் தலைவனுக்காகப் போர் செய்ய வல்லவன்; வீரத்தில் சிறந்தவன் எனும் கருத்தைப் பெறுகிறோம்.

கொண்கானக் கிழான் விதந்து போற்றப்படுவதன் காரணம்;

"திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்
அறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்கும்
சின்னீர் வினவுவர் மாந்தர் அதுபோல்" (புறம்.154)

ஆகும் என்கிறார் மோசிகீரனார். 'கடலுக்கு அருகே இருந்தாலும் தாகம் தீர்க்க அறிந்தோரிடம் சிறிதளவு நீர் கேட்பதைப் போல உன்னை நாடி வந்தேன்' என்பதால்; கொண்கானக் கிழான் பொருள்வளம் மிக்கவன் அல்லன் என்பது உறுதி. கடல் போல் செல்வம் மிகுந்த மன்னன் நன்னன் அருகில் இருந்தும்; உயிர்க்கு ஆதாரமாகிய குடிநீர் போன்ற அடிப்படைத் தேவைக்காக உன்னை உள்ளி வந்தேன் எனும் பாடலடிகள் அவனது எளிய வாழ்க்கை நிலையைத் தெளிவாக்குகின்றன.

1.5.2 மன்னரும் முல்லை சார்ந்த கிழாரும்

கரும்பனூர் கிழான் வேங்கடத்துக் குறுநில மன்னனைச் சார்ந்த உழவர் தலைவன் ஆவான். முல்லைத்திணை சார்ந்த வாழ்க்கை முறையில் புன்செய் வேளாண்மை செய்த அவன் தன் மன்னனை;

"ஒலிவெள் ளருவி வேங்கட நாடன்" (புறம்.381)

எனப் பொருநரிடம் பாராட்டுகிறான். 'வறட்சிக் காலத்தில் ஊன் உணவுக்காகப் பிற மன்னரை அணுகிக் காத்திராமல் இங்கு என்னிடம் வந்து வரகுப் பால் சோறும் உழுந்தங்களியும் வயிறார உண்டு மகிழ்ந்து செல்வீராக' என்கிறான் (ச.கண்மணி கணேசன், "கரும்பனார் கிழான் அளித்த விருந்து", வல்லமை, மார்ச்1. 2021). தன் மன்னனது நெல் வேளாண்மைக்கும் துணை செய்ததால் விருந்தினர்க்கு நன்செய்ப் பயனையும் அளவின்றி வழங்க வல்லவன் ஆனான். அதனால் தான் புறம்.384 அவன் அளித்த நெல்லரிசி விருந்தையும் பெருமைப்படப் பேசுகிறது.

ஈரந்தூர் கிழானைப் பற்றிய பாடல்; அவன் செல்வத்தில் சுருங்கியவன் என்பதை வெளிப்படையாக;

"நிரப்பாது கொடுக்கும் செல்வமும் இலனே" (புறம்.180)

எனக் கூறுகிறது. அடிக்கடி தன் தலைவனுக்காகப் போருக்குச் செல்வதால்; ஒரு மருந்துமரம் எப்படி வெட்டுத்தடங்களுடன் காணப்படுமோ அப்படி மேனியெங்கும் போரில் பெற்ற விழுப்புண்களின் வடுக்கள் நிறைந்து காணப்படும் எனப் பாடல் தொடர்கிறது (மேற்.). இப்பாடலில் இடம்பெறும் தலைவன்; பெயர் சுட்டப்படாது இருப்பதே அவன் வேளாண்மை செய்த குறுநில மன்னன் என உணர்த்துகிறது. பசித்திருப்போர் துயர் களைய ஈரந்தூர் கிழான் போருடற்றிப் பொருள் கொணர்ந்து ஈயக் கூடியவன் என்னும் பொருள்பட;

"யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
உண்ணா மருங்குல் காட்டித் தன்னூர்க்
கருங்கைக் கொல்லனை இரக்கும்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசின் எனவே" (மேற்.)

என்கிறார் புலவர். 'உன் ஏழ்மைப் பசித்துயர் நீங்க நீயும் என்னோடு விரைந்து வா; அவனிடம் சென்று இரந்து கேட்டால் உணவின்றி மெலிந்த என் மருங்குல் காட்டித் தன்னூர்க் கொல்லனிடம் திருத்தமான வேற்படையை வடித்துக் கொடுக்க இறைஞ்சுவான்' என்பதன் மூலம் போரில் ஈடுபடும் கிழாரின் வீரமும் ஈரநெஞ்சம் ஒருங்கு புலப்படுகின்றன.

1.5.3 மன்னரும் மருதம் சார்ந்த கிழாரும்

பிடவூர் கிழான்மகன் பெருஞ் சாத்தன் உறந்தைக்குக் கிழக்கில் ஆண்ட நெடுங்கை வேண்மானுக்காக வேளாண்மை செய்தவன் ஆவான்.

"செல்லா நல்லிசை உறந்தைக் குணாது
நெடுங்கை வேண்மான் அருங்கடிப் பிடவூர்
அறப்பெயர்ச் சாத்தன்" (புறம்.395)

எனும் செய்தி நெடுங்கை வேளுக்காகக் காவிரி பாயும் மருதநிலப் பிடவூரில் உழுதோர் தலைவன் அவன் என்று முடிவு செய்ய ஏதுவாகிறது. அவனிடத்துப்;

"பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்" (மேற்.)

மாந்தியமை பற்றிப் புலவர் மகிழ்ந்துரைப்பது; அவன் மன்னனுக்கு நெல்வேளாண்மை செய்ததன் அடையாளம் ஆகிறது.

சோழ வேந்தனைச் சார்ந்து; அவனுக்காகப் போர் செய்து; வறட்சியில் தன் புன்செய்ப் பயனை ஈந்து புகழ் பெற்ற சிறுகுடி கிழான் பண்ணனும் அவனைப் போற்றும் கோவூர் கிழாரும் இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கவர் ஆகின்றனர் (அகம்.177; புறம்.173,388).

1.5.4 மன்னரும் நெய்தல் சார்ந்த கிழாரும்

ஆறு கடலோடு கலக்கும் சங்கமத்துறை அருகே உழுதோர் தலைவனாகிய பொறையாற்றுக் கிழான் புறம்.391ல்; பொருநர்க்குக் கொடை நல்கிப் புகழ் பெற்றவனாகத் திகழ்கிறான் (ச.கண்மணி கணேசன், "பொறையாற்றுக் கிழானும் கோமான் பெரியனும்", வல்லமை, செப்டம்பர் 15, 2020). இன்று பொறையார் என்று பெயர் பெறும் பொறையாற்றின் சங்கமத் துறையைத் தொகை இலக்கியம் பிறந்தை என்கிறது. அவ்விடத்தில் உழுவித்து ஆண்டவன் பெரியன் என்னும் மன்னன் ஆவான் (அகம்.100; நற்.131).

மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடலில் மன்னர்க்கும் கிழார்க்கும் இடையே இருந்த நெருக்கம் தெரிகிறது. போந்தைப் பட்டினத்தின் தலைவனாகிய நெடுவேள் ஆதன் கடல் நடுவே மிதக்கும் நாவாய் போல வயல்வெளிகட்கு இடையே மாளிகையை உடையவன்.

"வேம்பும் ஆரும் போந்தையும் மூன்றும்
மலைந்த சென்னியர் அணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினும் தன்தக
வணங்கார்க்கு ஈகுவன் அல்லன்" (புறம்.338)

எனக் குன்றார் கிழார் மகனார் அவனைப் பற்றிக் கூறுகிறார். 'மூவேந்தரும் போர் மேற்கொண்டு வரினும் தன்னைப் பணிந்து பெண் கேட்க வேண்டும்' என்று எதிர்பார்த்த அவனது மனநிலை இப்பாடல் அடிகளில் இடம் பெற்று உள்ளது. இதனால் குடும்ப விவகாரம் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்கும் அளவு கிழாருக்கு மன்னனுடன் நெருக்கம் இருந்ததைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

2.0 மன்னரும் களமரும்

மன்னர்க்காகக் களமர் எனும் மக்கள் கூட்டம் நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபட்டது. ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்ட களமரும் உழவரும் தமிழால் ஒன்றுபட்டு இருப்பினும் வேறான கூட்டத்தினர் ஆவர்.

2.1 பிசிராந்தையார் தன்னைச் சார்ந்த களமரைக் கோப்பெருஞ் சோழனிடம் பணிக்கு அனுப்ப; அவன் அக்களமரை எவ்வாறு ஊட்டிப் புரந்தான் எனப் புறம்.212ல் வியந்து சொல்கிறார். இது அவர் இருவரிடையே நட்பு மலர்ந்த காரணத்தைக் காட்டுகிறது.

2.2 களமர் மன்னருக்காக உழுத மக்களினத்தவர் என்பதை நன்னன் வேளிடம் இட்டுச் செல்லும் வழியிலுள்ள மருதநில வருணனை;

"எருது எறி களமர் ஒதை" (மலை.அ.469).

பற்றிப் பேசுவதாலும் அறிகிறோம்.

2.3 களமரை உழவிற்குப் பயன்படுத்தும் எருதோடு தொடர்புறுத்தும் பிற பாடல்களும் உள.

"அள்ளல் தங்கிய பகடுறு விழுமம்
கள்ளார் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே" (மது.அ.259-260)

எனச் சேற்றில் அகப்பட்ட கிழட்டு எருதை மீட்ட களமர்; மதுரையைச் சூழ்ந்து இருந்த மருதநில வருணனையில் இடம் பெறுவதும்; பாண்டியனின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட குறுநில மன்னரைக் குறிப்பிட்டு அப்பாட்டு முடிவதும் (மேற்.அ.775-777); மன்னர் களமர் உறவை உறுதிப்படுத்துகிறது.

"களமர் உழவர் கடிமறுகு பிறசார்" (பரி.23அ.27)

எனக் களமரும் உழவரும் அடுத்தடுத்து விதந்து பேசப்படுவதால் இருவரும் தமிழால் ஒன்றுபட்ட வேறானவர் என முடிபுரைக்க இயல்கிறது.

3.0 மன்னர் - அந்தணர் உறவுநிலை

அந்தணர் மன்னரோடு நெருக்கமான நட்புறவு பூண்டிருந்தனர். அவரது குடும்பத் துன்பத்தைத் தம் துன்பமாக எண்ணித் துடைக்க முற்பட்டனர். மன்னரும் அந்தணர்க்கு ஈவதைத் தலையாய கடனாகக் கொண்டிருந்தனர்.

3.1 பாரி இறந்தவுடன் பாரி மகளிரைத் தம் மக்களாக ஏற்று மணமுடிக்க முற்பட்ட கபிலரைப் புறம்.201ல் காண்கிறோம்.

3.2 வையாவிக் கோப்பெரும் பேகனின் தகாத ஒழுக்கத்தைக் கேள்விப்பட்டு அவன் மனைவி கண்ணகி உற்ற துன்பத்தைத் துடைக்க முனைந்த கபிலர் புறம்.143ல் அவனிடம் நயத்தகு நாகரிகத்துடன் அறிவுறுத்துகிறார். பரணரும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு; அவனது செயல் கொடுஞ்செயல் என புறம்.144ல் இடித்துரைக்கிறார்.

3.3 குதிரை மலையின் மன்னன் பிட்டன் கொற்றனிடம் பரிசில் பெற்ற; புறம்.172ம் பாடலின் ஆசிரியர் வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் வடமா என்னும் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த பார்ப்பனர் ஆவார்.

மன்னர் பார்ப்பனர்க்குத் தானம் செய்த முறையை அகப்பாடல்களும் எடுத்தோதுகின்றன. தன் காதலியின் தந்தை பற்றிப் பேசும் தலைவன் 'அந்தணர்க்கு நீரோடு சொரிந்து ஈந்த பின்னர் எஞ்சிய பொருளுடன் சோற்றை எல்லோர்க்கும் தரும் பெருமையன்' என்று குறு.233ல் சொல்வது; அக்கால நடைமுறையில் அந்தணர்க்கு நீர் சொரிந்து ஈவதை முதன்மைப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

திணைமாந்தர் மன்னர் ஆட்சியின் சிறப்பை ஆவணப்படுத்திப் பெருமை பேசுவது வேந்தர் நிலையோடு ஒப்புநோக்கத் தக்கதாகிறது. தமிழகத்தை ஆண்ட வேந்தரும் மன்னரும் தமிழால் ஒன்றுபட்ட வேறானவர் ஆவர். மன்னர்க்கும் திணைமாந்தர்க்கும் இடையே பகை, நெருக்கம் என முரண்பட்ட உறவுநிலைகளைக் காண இயல்கிறது. மன்னர் வேந்தரிடம் நற்பெயர் பெறத் திணைமாந்தரை எதிர்த்து அழித்தனர். நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபட்ட உழவரின் தலைவராகிய நானிலத்துக் கிழார்களுள் மன்னர்க்காக நெல்வேளாண்மை செய்தும்; படை நடத்தியும்; வேந்தரை வென்றும்; திறை பெற்றுத் தந்தும்; சிறந்த வீரம் மிக்கோர் இருந்தனர். மன்னரின் குடும்பப் பிரச்சினைகள் குறித்துக் கருத்து தெரிவிக்கும் அளவு திணைமாந்தர் அவருடன் நெருங்கி இருந்தனர். மன்னர் திணைமாந்தர்

இடையில் பொருளாதார வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் விலக்கமும்; பரந்த மனம், கொடையுள்ளம் அடிப்படையிலான அபிமானமும் இருந்தன. அந்தணர் மன்னருடன் நெருங்கிய நட்புப் பூண்டிருந்தனர். அவரது குடும்பத் துன்பத்தைத் தம் துன்பமாக எண்ணித் துடைக்க முற்பட்டனர். அந்தணர்க்கு ஈவதை மன்னர் தலையாய கடனாகக் கொண்டிருந்தனர். மன்னர்க்காகக் களமரும் உழவரும் நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபட்டனர். ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்ட களமரும் உழவரும் தமிழால் ஒன்றுபட்ட வேறான மக்கட் கூட்டத்தினர் ஆவர்.

Bibliography

- *Cilappathikaaram, Po.Ve.Somasundaranar- commentator (1975). Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Duraisamippillai Auvai Chu. - commentator, (2007). Puranaanooru pakuthi I&II, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Kanmani Ganesan, S., "Karumbanoor Kizhaan Aliththa Virunthu", (1.3.2021). <https://www.vallamai.com/?p=101485>*
- *Kanmani Ganesan, S., (15.9. 2020), (Peer Reviewed) பொறையாற்றுக் கிழானும் கோமான் பெரியனும் - வல்லமை).*
- *Krishnasamy Iyengar, S., Cheran Vanji, (1946). Madras: Educational Publishing Company.*
- *Narayanasamy Iyar- commentator (2007). Narrinai, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Paripadal, Po.Ve.Somasundaranar- commentator, (2007). Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Pathirruppaththu, Auvai Chu.Duraisamip Pillai - commentator (2007). Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Pulavar Kuzhanthai, Kongu Nadu, (1968), Erode: Vela Pathippakam.*
- *Ragavaiyangar, Mu., Velir Varalaaru, (1913). Madurai: Chenthamizh pirasuram.*
- *Somasundaranar Po.Ve. - commentator (2007). Kurunthokai, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Somasundaranar Po.Ve. - commentator (2008). Paththuppaattu thokuthi II, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Somasundaranar Po.Ve.- commentator (2007). Paththuppaattu thokuthi 1, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Vengatasamy naattaar Na.Mu. & Vengatachalam Pillai Raa. - commentators (2007). Akanaanooru manimidaipavalam, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*
- *Vengatasamy naattaar Na.Mu. & Vengatachalam Pillai Raa. - commentators (2009). Akanaanooru kalirriyaanai nirai, Chennai: Kazhaka veliyeedu.*

பாரதியும் சாதியும் Bharathi and Caste

முனைவர் இரா.தெய்வநாதன் | Dr. R. Thievanathan

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை-09. puratchithieva@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழகத்தில் தலைசிறந்த சமூகக் கவிஞர் என்ற பெருமைக்குச் சொந்தக்காரர் பாரதி. தன் எழுத்தின் வல்லமையைக் கவிதையில் வருவித்து அதனைப் பாமரர்களுக்குக் கொண்டு சென்றார். மிகக் குறைந்த வயதினிலே சமூகத்தை நேசிக்கும் மனப்பக்குவம் கொண்டதினால் இந்திய நாட்டின் விடுதலை உணர்வு, சமூகத்தில் புரையோடிக் காணப்பட்டுள்ள பெண் ஓடுக்குமுறை, சாதியக் கொடுமைகள், மக்களின் மூடநம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றினைப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையோடு தன் கவித்துவத்தின் வழி மிக வன்மையாகச் சாடியிருக்கிறார். பிறப்பால் சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலை என்று கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் பார்ப்பனர் குடியில் பிறந்தவரான பாரதி அத்தகைய சமூக அடுக்குமுறைகளைப் பல இடங்களில் கடிந்து பேசுகிறார். அனைவரும் சமம் என்ற ஒற்றைக் கருத்தியல் சிந்தனையோடு பாரதி இந்தச் சமூகத்தை அணுகியுள்ளார் என்பது அவரின் கவிதைகளின்வழி நாம் அறியலாம். உயர்குடியில் பிறந்திருந்த பலரும் பேசாத நிலையில் சாதியப் பகுப்பினையும் அதன்வழி மக்கள் படும் கொடுமைகளையும் மிகவும் துணிந்து கண்டித்துச் செல்கின்றார். இருப்பினும் இத்தகைய சாதியப் படிநிலைகள், அதன் வழி உண்டாகும் வன்முறை ஆகியவற்றைச் சாடியிருந்தாலும் பிராமணியம், வேதம் ஆகியவற்றினை ஏற்றுக் கொண்டார் என்பதனைப் பாரதியின் வரலாற்றுவழி அறிய முடிகிறது. அந்தவகையில், இருவேறு நிலையில் பாரதியாரை அணுகும் முறையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Abstract

Bharathi is proud to be the greatest social poet in Tamil Nadu. He brought the power of his writing into poetry and passed it on to the laity. With a mindset of loving society at a very young age, she has slammed the way of her poetry with a rational thought of the Indian sense of liberation, the mythical oppression of women in society, caste oppression and the superstitions of the people. Bharathi, who was born in Barbana Gudi, which is structured as a high position in the society by birth, criticizes such social strata in many places. We can see from the way in his poems that Bharati approached this community with the single ideological thought that all are equal. He boldly condemns caste discrimination and the atrocities perpetrated by the people in its path, which many in the aristocracy have not spoken about. However, Bharati's historical record shows that he accepted the Brahmanical scriptures in spite of such caste hierarchies and the violence that ensued. This article sets out to approach Bhartiya in two different ways.

Keywords: Bharathi, Caste, barbarism, diversity, community.

சாதியின் தோற்றுவாய்

மனித சமுதாயத்தில் சாதியின் தோற்றுவாய் குறித்துப் பல்வேறு அறிஞர்கள் வரலாற்று அடிப்படையில் விளக்கிச் சென்றிருந்தாலும் திட்டமிட்டே சாதி

கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையாகும். மனிதன் உருவாகிய பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகே சாதி தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆரியரின் வருகைக்குப் பின்பே சாதியின் படிநிலை தனித்த அடையாளத்தோடு உருப்பெற்று விட்டது என்பது உண்மை. "கி.மு.1500 ஆம் ஆண்டு அளவில் ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது இங்கு வாழ்ந்த மக்களிடையே உடல் அமைப்பாலோ நிற வேறுபாட்டாலோ எவ்விதக் குழுக்களும் செயல்முறையில் இல்லை. ஆனால் இங்கு வந்தேறிய ஆரியர்கள் உடலாலும் நிறத்தாலும் மொழியினாலும் சமயத்தாலும் இந்நாட்டு மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டனர். அவ்வேறுபாடுகளைப் பயன்படுத்தி இங்கு வாழ்ந்தோரைத் தஸ்யுக்கள் அல்லது தாசர்கள் என்று வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடத் தொடங்கினர்." (பக்தவத்சல பாரதி, 2009:319) என்று குறிப்பிடுகிறார். மனிதர்களில் வேறுபட்ட சூழலைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு இங்கு சாதிய அடுக்குமுறைகளை நான்கு வர்ணப் பகுப்பாகக் கட்டமைத்தனர் ஆரியர்கள். "கி.மு.100 ஆம் ஆண்டளவில் சமுதாயத்தின் பல்வேறு செயல்களைத் தனித்தனியே கவனிக்கும் பொருட்டு வருண அடிப்படையில் நான்கு பிரிவுகளை ஏற்படுத்தினர். அப்பிரிவுகளே பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனப்பட்டன" (பக்தவத்சல பாரதி, 2009:319)

இப்படியான பகுப்புமுறைகள் கால நகர்வில் கோட்பாட்டளவில் உருமாறி மனித சமுதாயத்திடம் பல்வேறு பிரிவுகளைக் கட்டமைத்ததோடு தீண்டாமைகளும் மிகப்பெரிய சமூகத்தில் மனிதனை பிளவுபடுத்தியது மட்டும் அல்லாமல் மனிதனை மனிதன் தீண்டாமைக்கு ஆளாக்கியது. நான்கு வகையான பகுப்பில் முதலில் உள்ள பிராமணர் குலத்தில் பிறந்த பாரதி மனித சமுதாயத்தை நன்கு உணர்ந்ததன் விளைவால் சாதியக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகத் தன் கவியால் கட்டுடைத்துப் பாடி விழிப்புணர்வு பெறச் செய்தார் என்பதை நாம் அறியலாம்.

பாரதியின் சாதியப் புரிதல்

தமிழ்ச்சமூகத்தில் பாரதியார் தனித்த அடையாளத்தோடு வலம் வந்தார். சாதியப் பிரிவுகள் இங்கு உண்டு. இதனைக் களைதல் முக்கிய நோக்கமாகும் என்று பாரதியார் நினைத்திருக்க வேண்டும். இங்கு சாதி மனிதனை ஒன்றுகூட விடுவதில்லை. அது மக்களிடையே பிரிவினையை உண்டுபண்ணுகிறது என்ற சிந்தனையில்

"ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி - எனில்
அந்நியர் வந்துபுகல் என்ன நீதி?" (பாரதநாடு)

இங்கு சாதிகள் உண்டு என்பதை ஏற்கிறார். அத்தகைய சாதியால் மக்களின் பிரிவினை, தீண்டாமை, கொடுமைகளை அவர் ஏற்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. எல்லோரும் ஒரே குலம் என்ற ஒற்றைச் சிந்தனையில் அவர் நகர்வதினை நாம் அறியலாம். தான் பிறந்த பிராமணர் குலமும் நான்கு வகுப்பில் கடைநிலையில் உள்ள சூத்திரப் பிரிவுகளும் ஒன்று என்று கருதினாலும் சில இடங்களில் முரண்பட்டுப் பேசுகிறார்.

கனகலிங்கமும் பாரதியும்

"ஒருநாள் பாரதியார் வீட்டில் சிறு கூட்டம். நடுவிலே தீ வளர்த்து, தீயைச் சுற்றி வ.வே.சு. அய்யர், குவளைக் கண்ணன், நாகசாமி அய்யர், கோவிந்தராஜா நாயுடு என்ற நண்பர் முதலியோர் வீற்றிருந்தனர். ஒரு பலகையில் பாரதி அமர்ந்திருந்தார். மற்றொரு பலகையில் கனகலிங்கம் அமர்ந்திருந்தார். கனகலிங்கத்திற்குப் பிரம்மோபதேசம் செய்து பூணூல் அணிவித்தார் பாரதி. நீ இன்று முதல் பிராமணன். யார் உனக்குப் பூணூல்

போட்டுவித்தது என்றால், அதட்டி பாரதி என்று சொல் என்று உபதேசித்தார்." (சி.சொக்கலிங்கம் 2018: 125) என்று தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தச் சமூகத்தில் பிராமணர்களே உயர்ந்தவர்கள் என்ற சிந்தனையோட்டத்தினை வேரறுக்கவே இத்தகைய பூணூல் நிகழ்வினை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். இது ஒருபுறம் சாதியக் கட்டமைப்பைத் தகர்த்தெறியக்கூடிய செயலாக இருந்தாலும்,

"நந்தனைப் போல் ஒரு பார்ப்பான் இந்த
நாட்டினில் இல்லை" (உயிர் பெற்ற தமிழ்நாடு - ஜாதி)

என்று பாடுகிறார் பாரதியார். நந்தன் என்ற பார்ப்பானை இந்தச் சமூகத்தில் உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒருபுறம் பூணூல் அணிவிப்பதும் பார்ப்பானை உயர்த்திப் பிடிப்பதும் எத்தகைய புரிதலை நமக்கு அளிக்கிறது என்றால் பல்வேறு சாதியப் பிரிவுகளை ஏற்காமல் தற்காலப் பிராமணத்தை ஏற்கிறார் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

"வேதமறிந்தவன் பார்ப்பான் - பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்
நீதி நிலை தவறாமல் - தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்
பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி
நாலுவகுப்புமிங்கு ஒன்றே - இந்த
நான்கினில் ஒன்று குறைந்தால்
வேலை தவறிச் சிதைந்தே - செத்து
வீழ்ந்திடும் மானிடச் சாதி" (சமூகம்)

நான்கு வகுப்புகள் சிதைந்தால் இந்த மானிடச் சாதி செத்துவிடும் என்று அழுத்தம், திருத்தமாகப் பாரதி பேசுவது நான்கு வருண பகுப்பினை பாரதியார் ஏற்கிறார் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. எப்படியாயினும் பாரதியார் தான் சார்ந்த பிராமண சமுதாயத்தை தன்னால் இயன்றவரை உயர்நிலைப்படுத்தவே முனைந்துள்ளார். ஆனால் ஒரு பொழுதும் சாதியப் பிரிவுகள், வேறுபாடுகள், தீண்டாமைகள் ஆகியவற்றினை அவர் ஆதரிக்கவில்லை என்பதினை நாம் இங்கு உணர்தல் வேண்டும்.

சாதிய எதிர்ப்பு

பாரதியார் கடுமையாகச் சாதியப் பிளவுகளுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் எதிராகத் தன் குரலை உயர்த்துகிறார் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை.

"எல்லாரும் ஓர்குலம் எல்லாரும் ஓரினம்,
எல்லாரும் இந்நாட்டு மக்கள்
எல்லாரும் ஓர்நிறை, எல்லாரும் ஓர்விலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்" (பாரத சமுதாயம்)

நாம் அனைவரும் ஒன்றே என்று அழுத்தமாக ஒற்றைக் கருத்தியலை முன்வைத்துப் பாடுகிறார்.

"சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லப் பாவம்" (பாப்பாப் பாட்டு)

என்று பாரதியார் சாதிகள் இல்லை என்றும் முற்றும் மறுத்துப் பேசுகிறார்.

சாதிகள் இல்லை என்று பாப்பாவிடம் கூறுவது என்பது புதுவகையான உத்திமுறையாகும். இச்சமூகத்தில் வயதிலும், மனதிலும் வளர்ந்த மானிடர்களிடம் நாம் சாதிகள் இல்லை என்று பேசுவது இயலாத காரியம். ஏனெனில் ஐந்தில் வளையாதது, ஐம்பதில் வளையப் போவதில்லை என்ற கருத்தியல் அடிப்படையில் அவர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள். ஆனால் பசுமரத்தாணியாக விளங்கிவரும் குழந்தைகளிடம் இத்தகைய விதையினை விதைத்தால் எதிர்காலத்தில் விருட்சமாகி சாதியற்ற ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமூகம் உருவாகும் என்ற உயர்ந்த சிந்தனையில் குழந்தைகளிடம் அவர் கூறியுள்ளார் என்பதினை நாம் அறிய முடிகிறது.

சாதிப்பிரிவினைகள், நிறவேறுபாட்டால் ஏற்படும் பிரிவினைகள் ஆகியவற்றினைக் கடுமையாக எதிர்த்து,

"சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி - அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்" (முரசு)

என்று பாடுகிறார் பாரதியார்.

"ஒரு சாதி ஓர் உயிர். பாரத நாட்டிலுள்ள முப்பது கோடி மக்களும் ஒரு சாதி. வகுப்புகள் இருக்கலாம். பிரிவுகள் இருக்கலாகாது. வெவ்வேறு தொழில் புரியலாம். பிறவி மாத்திரத்தாலே உயர்வு, தாழ்வு என்ற எண்ணம் கூடாது. மத பேதங்கள் இருக்கலாம். மத விரோதங்கள் இருக்கலாகாது. இந்த உணர்வு நமக்கு சுதந்திரமும் அமரத் தன்மையும் கொடுக்கும் என்கிறார் பாரதியார்" (பொன் பரமகுரு, 2005 : 68) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நிறத்தால் இந்த மானிடச் சாதியால் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தார்களோ என்ற பாப்பாவின் கேள்விக்குப் பாரதியார்,

"வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை - எங்கள்
வீட்டில் வளருது கண்டீர்
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை - அவை
பேருக் கொருநிற மாகும்
சாம்பல் நிறமொரு குட்டி - கருஞ்
சாந்து நிறமொரு குட்டி
பாம்பு நிறமொரு குட்டி - வெள்ளைப்
பாலின் நிறமொரு குட்டி

.....

.....

வண்ணங்கள் வேற்றுமைப் பட்டால் - அதில்
மானுடர் வேற்றுமை இல்லை
எண்ணங்கள் செய்கைகளெல்லாம் - இங்கு
யாவர்க்கும் ஒன்றெனல் காணீர்" (முரசு)

என்ற பாடலில் வெள்ளைநிறப் பூனை வெவ்வேறு நிறத்தில் தன் குட்டிகளை ஈன்றது. நிறவேறுபாட்டால் அப்பூனைக்குட்டிகள் வெவ்வேறு ஆகிவிடுமோ? இல்லையே! அதுபோலத்தான் மனிதனும். நிறத்தால் வேறுபட்டுக் கிடந்தாலும் அனைவரும் மானிடர்களே என்று திடமாகப் பதில் கூறுகிறார்.

மேலும்,

“தகரென்று கொட்டு முரசே - பொய்மைச்
சாதி வகுப்பினை யெல்லாம்” (முரசு)

என்றும்

“சூத்திர னுக்கொரு நீதி - தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதியென்று
சாத்திரம் சொல்லிடு மாயின் - அது
சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்” (முரசு)

என்று வன்மையாகப் பாடுகிறார். சாதியற்ற சமுதாயம் படைக்கத் தன்னால் இயன்ற வரையில் தன் கவித்துவத்தால் பாடிச் சென்றுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பாரதியும் மீசையும்

இன்றைய சமூகத்தில் பாரதியின் அடையாளம் என்று தனித்துவமாக அமைந்துள்ளது. பாரதியின் முண்டாசு, அவருடைய முறுக்கு மீசை ஆகியவை மட்டுமே அவரை எளிதாக அடையாளப்படுத்துகின்றன. இவற்றில் குறிப்பாகப் பாரதியின் மீசையை மட்டும் ஒரு ஓவியர் வரைந்தால் போதும், உடனே இச்சமூகம் அந்த அடையாளத்தை வைத்துப் பாரதியென்று அடையாளம் காட்டும். அத்தகைய அடையாளத்தை அவரின் மீசை பெற்றுள்ளது. ஆனால், உண்மையில் பாரதி மீசை வைப்பதற்கு வேறு ஒரு காரணம் உண்டு என்பதை ஆய்வின்வழி அறிய முடிகிறது.

பாரதி காசியில் ஜயநாராயண கலாசாலையில் ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி பயிலும்போது தொடர்ந்து ஒவ்வொரு வாரமும் தன்னுடைய மீசையைச் சிரைத்துக் கொண்டு வந்தார். ஏனெனில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து சென்ற பார்ப்பனர் என்பதால் இங்குள்ள வழக்கப்படி அவர் அதனைச் செய்து கொண்டு வந்தார். இதனைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்த காசியை வாழ்விடமாகக் கொண்ட சக மாணவர்கள் பாரதியிடம் இது குறித்துக் கேட்டனர். இது குறித்துப் பாரதியார் தனது கட்டுரையில் “என்னுடன் படித்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகள் என்னை நோக்கி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டனர். எப்போது பார்த்தாலும் இவன் மீசையைச் சிரைத்து விட்டு வருவதன் காரணம் யாதென்று அவர்களுக்குள்ளேயே பல நாள் ஆலோசனை செய்து பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கொன்றும் புலப்படவில்லை. அவர்களில் ஒருவன் கடைசியாக என்னையே கேட்டுத் தீர்த்தான். உங்கள் குடும்பத்தில் யாரேனும் வாரம் தவறாமல் செத்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களா? என்று என்னிடம் வினவினான். அவன் இங்ஙனம் கேட்டதன் காரணத்தை அறிந்து கொண்டு அப்படியில்லையப்பா! தமிழ்நாட்டில் பிராமணர் மீசை வைத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை என்று தெரிவித்தேன்” (பாரதியார் கட்டுரைகள், வானதி பதிப்பகம் ப.290) இவ்வாறு பதிவு செய்கிறார். தமிழ்நாட்டுப் பிராமணர்களின் கலாச்சாரம் வேறு, வடநாட்டுக் கலாச்சாரம் வேறு என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பாரதியார் வடநாட்டுக் கலாச்சாரத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அந்த நடைமுறையில் மீசையை சிரைக்காமல் தொடர்ந்து தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வைத்துக்கொண்டிருந்தார் என்பதனை நாம் அறியலாம். பொதுவெளியில் பாரதி பார்ப்பன சமூகத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கி கொண்டு அவர் மீசையை வைத்துக் கொண்டார் என்ற குறுகிய சிந்தனை மக்கள் மத்தியில் இன்றளவும் நிலவி வருகிறது. இது முற்றிலும் அறியாமையின் செயல்பாடு என்றே நாம்

அறிய வேண்டுவதோடு பாரதியார் வடநாட்டுக் கலாச்சாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டார் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

"பார்ப்பாளை அய்யரென்ற காலமும் போச்சே - வெள்ளைப்
பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே" (சுதந்திரப் பள்ளு)

என்று பாரதியார் மகிழ்வோடு பாடுவதாகச் சமூகத்தில் அனைவருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் அவருடைய மனநிலையானது கால ஓட்டத்தில் பார்ப்பனர்கள் உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து பின் அவர்களுக்கான சுய மரியாதை குறைந்து ஐயர் என்று சொல்லாமல் சமூகத்தில் பின்னுக்குத் தள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை திராவிட இயக்கத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டு விட்டதே என்று நினைத்துப் பாரதியார் "ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே" என்று அழுத்தமாக தன் இன அவலநிலையைப் பாடுகிறார் என்பதை அவரின் வரலாற்று வழி அறியமுடிகிறது. இதற்குச் சான்றாகப் பாரதியின் நண்பர் மண்டயம் சீனிவாசன் "எம்மிடம் பாரதியார் அடிக்கடி வருவதுண்டு. எது பாடினாலும் தான் விசேஷமாக எது எழுதினாலும் என்னிடத்தில் அதை முதலில் வந்து காட்டாமல் இருக்கமாட்டார். நான் என்ன வேலையாக இருந்தாலும் அதைச் சட்டை செய்யாது, தனியிடத்திற்கு அழைத்துப்போய் அதைப் படித்துக் காட்டுவார். அவருடைய 'பூபேந்திர விஜயம், சுதந்திரப்பள்ளு, ஞானரதம், முதல்பகுதி இவைகளை அவர் ஆவேசத்தோடு படித்துக் காட்டியது எனக்கு இப்பொழுதும் ஞாபகமிருக்கிறது. பார்ப்பாளை அய்யரென்ற காலமும் போச்சே, என்ற பாட்டில் தாழ்ந்த நிலைமையில் கிடக்கும் பார்ப்பாளை ஏன் பழிக்கிறீர்? என்று நான் கேட்டதற்கு, நான் பழிக்கவில்லையே அவன் அந்த உயர்ந்த நிலைக்கு அருகனல்ல தாழ்ந்து கிடக்கிறான் என்று தானே நானும் சொல்கிறேன் என்றார்." (இரா.வெங்கடாசலபதி, 2003:72) என்று குறிப்பிடுகிறார். ஒவ்வொரு பாட்டுக்குப் பின் பாரதியின் அகமன உணர்வு எத்தகைய சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது என்பதை அக்கால சக நண்பர்களின் இதுபோன்ற பதிவுகள் வாயிலாக நாம் அறிய முடிகிறது. புறவயமான பாடல் மட்டும்தான் இன்றைய சமூகத்தில் அதிகப்படியான இன்றைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு பாரதிக்கென ஓர் அடையாளத்தைக் கட்டமைக்க உதவியுள்ளது. அது ஒருவித தாக்கத்தினை இன்றுவரை ஏற்படுத்தி வருவதனை உணர முடிகிறது.

முடிவுரை

மகாகவி என்று போற்றக்கூடிய பாரதியார் சமூகத்தில் நடக்கக்கூடிய முறையற்ற செயல்களைத் தன் முற்போக்குச் சிந்தனையால் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றினால் சாதி குறித்த பாரதியாரின் பார்வை இரண்டு நிலையில் இருப்பதினை நாம் அறிய முடிகிறது. சாதியால் பிரிவுகள் வேண்டாம், தீண்டாமை வேண்டாம், நிறவேறுபாடு வேண்டாம், சாதிச் சண்டைகள் வேண்டாம் என்றெல்லாம் மிகவும் கடுமையான சொல்லாடல்களால் பாடிச் செல்கிறார். இருப்பினும் பார்ப்பனர் குறித்த பதிவுகளில் அவர்களை முதன்மைப்படுத்தும் விதத்தில் சில பாடல்களில் பாடிச் செல்வதினைக் காணுவதோடு, வேதம் குறித்த பதிவுகளையும் நான்கு பகுப்பு முறையினையும் அவர் பேசிச் செல்வதினையும் அறிய முடிகிறது.

துணைநூல்கள்

- சொக்கலிங்கம் சி., & பொன்னீலன், (ப.ஆ.), (2008), பாரதி என்றென்றும், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட்.
- பக்தவத்சல பாரதி, (2019), பண்பாட்டு மானுடவியல், திருச்சி, புத்தாநத்தம், அடையாளம் பதிப்பகம்.

- பரமகுரு பொன்., (1980), பாரதியார் கட்டுரைகள், சென்னை, வானதி பதிப்பகம்.
- வெங்கடாசலபதி இரா., (1994), வ.உ.சியும் பாரதியும், சென்னை - 02, மக்கள் வெளியீடு.

களப்பிரர் காலத் திருமணங்களும் திருமண முறைகளும் Marriage and Marriage Methods in Kalabhra's Period

முனைவர் மூ. பாலசுப்பிரமணியன் | Dr. M. Balasubramanian

இணைப் பேராசிரியர், தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர் - 608 002. nellaibaalaa@gmail.com, 9488013050

ஆய்வுச் சுருக்கம் : மனித இன மறு உற்பத்திக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள திருமண முறை, இனத்திற்கு இனம் வேறுபட்டதாக இருக்கின்றது. மணமுறைகள் குடும்ப அமைப்பின் வழி நிறுவப்பட்டாலும், வாரிசுரிமையை நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்குவதாகும். தமிழ்ச் சமூகத்தில் மணமுறைகள் சடங்குவயப்பட்டதாக மாற்றம் கண்டுள்ளன. குறிப்பாகக் களப்பிரர் ஆட்சி வந்தபின்னர், சமயம், சாதி சார்ந்த சடங்காக மணமுறை மாறியுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. சமண, பௌத்த, வைதீக மதங்களின் செல்வாக்கும், அறவியல் கோட்பாடுகளும் மணமுறைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. திருமண முறைகள் பெண்களை உரிமையற்றவர்களாகவும் சிந்தனையற்றவர்களாகவும் மாற்றியுள்ளன.

Abstract : The marriage system, which is the basis for human reproduction, is racially different. Marriages are running with the aim of inheritance, even if the way of the family system is established. In Tamil society, marriages have become a ritual. It is possible to see that marriage has become a religious and caste-based ritual, especially after the rule of the Kalapiras. The influence of Jainism, Buddhism, and Vedic religions, as well as moralistic doctrines, have influenced marriages. Marriage practices have made women disenfranchised and thoughtless.

திறவுச் சொற்கள் (Keywords) : களப்பிரர், அறக்கோட்பாடு, அற இலக்கியம், சமணம், பௌத்தம், வைதீகம், திருமணம், சடங்குகள், வாரிசுரிமை, குடும்பம்

Sangam Period, Kalapira Era, Marriage System, Family, Tamil Ethic, Jainism, Buddhism, Vedic Rituals, Inheritance

முன்னுரை

'திருமணம்' என்னும் சொல் சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஆண், பெண் உறவுநிலையை அல்லது பால் ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கின்றது. மனித இனத்தின் மறு உற்பத்திக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள திருமணம், குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தின் தோற்றுவாயாக இருக்கின்றது. உலகளவில் மனித இனத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முறையாக இருந்தாலும், வெவ்வேறு பண்பாட்டுக் குழுக்களிடையே திருமணம் தொடர்பில் வெவ்வேறு விதமான விதிகளும், நெறிமுறைகளும் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம்

சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளால் மணமுறை தோன்றியதாகப் பேசியுள்ளது. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் எண்வகை மணத்தைச் சுட்டிச் செல்கின்றனர். இங்ஙனம் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் திருமண முறை தோன்றிப் பல்கினாலும் அதன் நோக்கம் மறு உற்பத்தியின் பொருட்டேயாகும். தமிழகத்தில் இனக் கலப்புக் காரணமாகத் திருமண முறைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. களப்பிரர் காலம் திருமண முறையை, 'அறனெனப் பட்டதே இவ்வாழ்க்கை' என வாழ்வியல் அறமாகக் கருதியுள்ளது. மேலும், அக்காலத்தில் பல திருமணமுறைகளும் இருந்துள்ளன. அந்தவகையில் களப்பிரர் காலத்தில் திருமணம் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தையும், திருமண முறைகளையும் இக்கட்டுரை அற இலக்கியங்களை முன்வைத்து ஆராய்கின்றது.

திருமணம் - சொல் பொருள் விளக்கம்

மணம் என்ற சொல்லுக்குக் 'கூடுதல்' என்பது பொருள். இதன் வேர்ச்சொல் மண் என்பதாகும். பழங்கால வழக்கில் 'மண்' என்னும் சொல் பல பொருளை உடையதாக இருந்தது. 'மண்ணுதல்' என்ற சொல், "கழுவுதல், நெருங்குதல், கலத்தல், கூடுதல், அழகுபெறுதல்" (தமிழ் - தமிழ் அகரமுதலி நன்னூல், நூ., 457) எனப் பல பொருள்படும். மண் என்னும் இயற்கை சார்ந்த சொல்லை மணம் என்று அழைப்பதற்கான காரணத்தை அறிஞர்கள் பலவாறு விளக்கினாலும், எதுவும் பொருத்தப்பாடுடையதாக இல்லை. மனமொத்து வாழ்வு முழுவதும் மணம் பெற்று நிகழ்வதற்கு ஏதுவான இந்நிகழ்ச்சியை மணம் என்று தத்துவ முறையில் பெயரிட்டனர் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'திரு' என்னும் அடை கொடுத்துத் தமிழர்கள் திருமணம் என்று அழைத்துள்ளனர். திருமணம் என்ற சொல் பிற்காலத்திலேயே புழக்கத்திற்கு வந்திருக்க வேண்டும். திருமணத்தைக் குறிக்கப் பண்டைய நாளில், 'கடி, (நாலடியார், பா. 9 & ஆசாரக்கோவை, பா. 85) மணம், மன்றல், வதுவை, வதுவைமணம், வரைவு' போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவை காரணப் பெயர்களாக இருக்கக் காணலாம். சில சொற்கள் சமயம் சார்ந்த, மொழிச் சார்ந்த சொற்களாகவும் இருக்கின்றன. களப்பிரர் காலத்தில் திருமணம் 'கல்யாணம்' (தாயம்மாள் அறவாணன், தமிழ்ச் சமூகவியல் ஒரு கருத்தாடல், ப.17) என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.

திருமண முறைகள்

காலந்தோறும் திருமணமும் திருமண முறைகளும் பலவகைப்பட்டதாக இருந்துள்ளன. திருமணத்தின் வாயிலாகக் குடும்பம் எனும் அமைப்பில் உறுப்பினர்களின் பங்கு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. திருமண உறவு இயற்கை சார்ந்தது என்பார் தாயம்மாள். இதனை,

"உயிர்கள் அனைத்துக்கும் தாமாக உந்தப்பெறும் இயற்கை உந்துதல்கள் (Instincts/Impulses/Drives) உள்ளன. அவை இயல்பு ஊக்கங்கள் எனப்பெறும் பசி, தாகம், சிறுநீர், மலக்கழிப்பு முதலாயின. பசி, தாகம் போலவே உயிர்களுக்குக் காம வேட்கையும் இயல்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வேட்கை சின்ன வயதில் இருப்பதில்லை. வளர்ந்த பிறகே இருப்பதாகக் கருதப்பட்டது; பரப்பப்பட்டது. குழந்தைப் பருவம் முதலே காமவேட்கை மனித உயிர்களுக்கு உண்டு என்றும் அது அழுத்தப்பெற்றும் மறைக்கப்பெற்றும் பலவேறு வகைகளில் மடைமாற்றம் செய்யப் பெறுகிறது என்றும் உளவியல் அறிஞர் சிக்மன் பிராய்டு தம் கட்டுரைகள் வழியும் நூல்கள் வழியும் நிலைநிறுத்தினார். சமூகவியல் பார்வைப்படி சமூகம் தொடர்வதற்கான இனப்

பெருக்கத்திற்குக் காமவேட்கை எனும் இயல்பு உந்தலே அடிப்படையாக இருக்கிறது” (பிள்ளை, கே.கே., தமிழர் வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும், ப. 134)

என விளக்குவார். திருமணத்தை, 1. பலதுணை மணமுறை (Polygamy), 2. ஒருதுணை மணமுறை (Monogamy) என இருவகையாகப் பிரிப்பர். தொடக்க நிலையில் மனித குலம் வரன்முறையற்ற பால் உறவுகளிலே ஈடுபட்டிருந்தது. இந்நிலையினைப் பொதுமகளிர்முறை என்று வரையறுப்பர். இந்தக் கட்டுப்பாடற்ற பால் உறவில் பிறக்கிற குழந்தைக்கு யார் தந்தை என்று உறுதியாகக் கூறுதலுக்கு இடமில்லாதபடி அமைந்திருந்தது.

இனக்குழுச் சமூகத்தில் மணத்தடை தோன்றவில்லை. யாரும் யாருடனும் உறவு கொண்டனர். பின் ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த சகோதர சகோதரிகளுக்கிடையில் மண உறவு தடைசெய்யப்பட்டது. மணத்தடை தோன்றியதையடுத்து ஒருவன் தனது குழுவைச் சேர்ந்தவரை மட்டுமே திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் முறை வந்தது. இது ‘அகமணமுறை’ என்றழைக்கப்பட்டது. இவ் அகமணமுறை வாயிலாகவே சாதி வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பர். பின்னர் ஒரே இரத்த சம்பந்தம் உடையவர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ள தடை செய்யப்பட்டதால், பிற குழுக்களிடையே மண உறவு ஏற்பட்டது. இது ‘புறமணமுறை’ ஆகும். இதனை மார்க்சீயம் ‘சகோதரத்துவ மணம்’ என்றும் ‘விகோதரமணம்’ என்றும் அழைக்கும். அடுத்த நிலையில், ஒரு துணை மணமுறைக்கு முன்பு பல துணை மணமுறையே நிலவி வந்தது. ஆண் பல பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். அதுபோலவே பெண்களும் பலருடன் உறவு கொண்டனர். இது ‘பலதுணை மணமுறை’ ஆகும். இது, 1. பலகணவ மணம், 2. பலதார மணம் என இரண்டு வகைப்படும்.

காட்டு மிராண்டி - அநாகரீக வாழ்க்கை முறையழிந்து திருந்திய சமுதாயம் உருவானதும் பலதுணைமணமுறை ஒழிந்து ‘ஒரு தாரமணம் முறை’ தோன்றியது. இவ்வாறு இருந்த தமிழ்ச் சமூகத்தில் போர்கள் மிகுதியாக இருந்தமையால், ஒரு தாரமணத்தோடு, பல பெண்களுடன் உறவு கொள்ளும் வழக்கமும் தொடரவே செய்தது. சங்க காலத்தை அவ்வாறான காலக் கட்டமாகப் பார்க்கலாம். ஆனால், வடவரின் வரவால் எட்டுவகை மண முறை தமிழகத்திலும் பரவியது. இருப்பினும் திருமண முறையில் தொடர்ந்து அறம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதையும் பார்க்க முடிகின்றது.

களப்பிரர் காலத்தில் திருமணம்

சங்க காலத்தில் ‘வதுவை நன்மணம்’ (செல்லம், வெ.தி., தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், ப. 189) என்ற பெயரில் திருமணம் நடைபெற்றுள்ளதை கே.கே.பிள்ளை தமது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். உழவுத் தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்ட சங்கச் சமூகத்தில், களவு மணம், கற்பு மணம் என்ற இரு பிரிவுகளாக மணமுறைகள் இருந்தாலும், ‘1. களவு மணம், 2. தொன்றியல் மரபின் மன்றல், 3. பரிசம் கொடுத்து மணத்தல், 4. சேவை மணம், 5. திணைக் கலப்பு மணம், 6. ஏறு தழுவி மணமுடித்தல், 7. மடலேறி மணமுடித்தல், 8. போர் நிகழ்த்தி மணமுடித்தல், 9. துணங்கையாடி மணத்தல், 10. பலதார மணம்’ எனப் பத்து வகையான திருமண முறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. களப்பிரர் காலத்தில் திருமணம் ‘சமூக அன்பு, சமூக அறம்’ என்று விரிந்த பொருளில் இருந்துள்ளது. வேத முறைகளைப் பின்பற்றிய, சடங்குகள் அதாவது வர்ணப் பாகுபாடுகள்; சாதிப் பாகுபாடுகள்; தமது செல்வக்குடி; தமது உறவுகளுக்குள் தொடர்தல் போன்றவை தமிழர் திருமண முறையில் கலந்தன. பெரும்பாலும் சமய ஆதிக்கம் மேலிட்டது. இவ்வாறு, களப்பிரர் காலச் சமூகம் வேத நிகம முறைகளுக்கு மாறியிருந்ததை,

“திணைச் சமுதாய அமைப்பை உதாசீனப்படுத்திவிட்டு மனுவகுத்த நால்வருணச் சமுதாய அமைப்பும், சமுதாய அடுக்குமுறையும் சாதிகளின் உரிமைகளும், கடமைகளும், எல்லைக் கோடுகளும் கட்டுப்பாடுகளும் வரையறுக்கப்பட்டன. அவை சமூக நீதியாக்கப்பட்டு மன்னர்கள் காப்பாளர்களாக்கப்பட்டனர்.” (தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், புறம்., நூ. 16)

என வே.தி.செல்லம் உரைக்கின்றார்.

சங்க மருவிய காலத்தில் திருமணம் பலர் அறிய, பறை அறைந்து, நல்ல நாள் நேரம் பார்த்து நடைபெற்றுள்ளது. அத்திருமணம் ‘கல்யாணம்’ என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“பல்லார் அறியப் பறைஅறைந்து நாள்கேட்டு

கல்யாணம் செய்து கடிபுக்க மெல் இயல்

காதல் மனையாளும் இல்லாள, என் ஒருவன்

ஏதில் இனையானை நோக்கு?” - நாலடி., பா. 9

என நாலடியார் பதிவு செய்துள்ளது. நல்லநாள், நேரம் பார்த்து, சுற்றமும் உறவும் சூழத் திருமணம் நடந்துள்ளதை இதனால் உணர முடிகின்றது. சமணர்கள் நாள் நட்சத்திரம் பார்ப்பவர்கள் இல்லை என்றாலும், அக்காலத்தில் முகூர்த்தம் பார்க்கும் வழக்கம் வந்துவிட்டதைச் சிறுபஞ்சமூலப் பாடலொன்றும் பதிவு செய்துள்ளது.

“நாள் கூட்டம், மூழ்த்தம், இவற்றொடு நன்று ஆய

கோள் கூட்டம், யோகம், குணன், உணர்ந்து - தோள் கூட்டல்

உற்றானும் அல்லானும், ஐந்தும் உணர்வான் நாள்

பெற்றானேல், கொள், பெரிது” - சிறுபஞ். பா. 42

என்னும் இப்பாடல் ஜாதகம் பார்த்துத் திருமணங்கள் நடைபெற்றுள்ளதைக் கூறுவதோடு, ஜாதகம் பார்க்காமலும் திருமணங்கள் நடைபெற்றுள்ளன என்பதை எடுத்துரைத்துள்ளது.

மூவகை காலத்தையும் அறிந்து உணர்த்துபவனை ‘அறிவன்’ (திணைமாலை நூற்றைம்பது, பா. 54:3) என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும். நல்ல நாளில் திருமணம் முடிக்கும் வழக்கமும், நல்ல நாளை அறியும் வழக்கமும் சங்க காலத்தில் இருந்தாலும், காலத்தைக் கணித்துக் கூறும் பணியை, ‘அறிவன்’ என்னும் வள்ளுவன் செய்திருக்கிறான். சங்க மருவிய காலத்தில் அந்தணர்கள் அப்பணியில் இணைந்துள்ளனர். இருபிரிவினருக்குள்ளும் போட்டி ஏற்பட அதனை, ஆசாரக்கோவை பதிவு செய்துள்ளது. மேலும், இருவருக்குள்ளும் நடைபெற்ற போட்டியில், அந்தணர்களுக்கு ஆதரவாக நின்ற ஆசாரக்கோவை, வள்ளுவர்களை இழிந்துரைத்துள்ளது. அவ்விலக்கியம் அந்தணர்களிடம் ஜாதகம் பார்க்க வேண்டும் என்றும், வள்ளுவர்களிடம் ஜாதகம் பார்த்தால் காரியம் கெட்டுவிடும் என்றும் உரைத்துள்ளது. மேலும், வள்ளுவர்களைப் புலையர்கள் என்று குறிப்பிட்டு, அவர்களிடம் நல்ல நாள் கேட்டு எந்தச் செயலையும் தொடங்காதே என்று,

“தலைஇய நற்கருமம் செய்யுங்கால், என்றும்

புலையர்வாய் நாள்கேட்டுச் செய்யார், தொலைவு இல்லா

அந்தணர்வாய் நாள்கேட்டுச் செய்க - அவர்வாய்ச் சொல்

என்றும் பிழைப்பது இல!" ஆசாரம்., பா. 92

என்னும் பாடல் வழிப் பேசியுள்ளது. மேலும், எண் சோதிடம் பார்த்தும் திருமணம் முடிந்துள்ளதை,

"எண் அறியா மாந்தர் ஒழுங்கு நாள் கூற்று இன்னா..." - இன்னா., பா. 31:2

என்னும் இன்னா நாற்பது பாடல் வரி பேசியுள்ளது. கீழ்க்கணக்கு அக இலக்கியமான திணைமாலை நூற்றைம்பதும்,

"... .. ஓரில் ஓர்

கோள்நாடல் வேண்டா குறியறிவார்க் கூய்க் கொண்டா" (அகநானூறு, பா. 86)

என நாள் பார்த்துத் திருமணம் செய்துள்ளமையைப் பதிவு செய்துள்ளது. தமிழர் மரபில், பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஆரியர்களின் தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளமையால், திருமண முறைகள் மாறியுள்ளதையும், வடவர் சடங்கு முறைகள் புகுந்துள்ளதையும் ஒப்பிட்டு நோக்க முடிகின்றது.

திருமண விழா

தமிழ்மரபில் காலந்தோறும் திருமணங்கள் விழாக்களாவே கொண்டாடப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத் திருமணங்களை அகநானூறு (திணைமாலை நூற்றைம்பது, பா. 15) பதிவு செய்துள்ளது. சங்க மருவிய காலத்திலும் திருமணங்கள் ஆடம்பரமாகவே நடந்துள்ளன. அக்கால மக்கள் தங்களின் செல்வச் செழிப்பைத் திருமணத்திற்குச் செய்யும் செலவின் வாயிலாகக் காட்டிக் கொள்ள விருப்பப்பட்டுள்ளனர். அதனை ஆசாரக்கோவை,

"அறத்தொடு, கல்யாணம், ஆள்வினை, கூரை
இறப்பப் பெருகியக் கண்ணும், திறப்பட்டார்
மன்னரின் மேம்படச் செய்யற்க செய்பவேல்
மன்னிய செல்வம் கெடும்" - ஆசாரக்., 85

என்னும் பாடல் உணர்த்தும். இப்பாடல் திருமணத்திற்கு அதிக செலவு செய்வோரைக் கண்டிப்பதோடு, அளவுக்கு மீறிச் செலவு செய்தால் செல்வம் அழிந்துவிடும் என்கிறது. ஆடம்பரச் செலவு செய்து திருமணம் செய்வதை விடுத்து, திருமண நாட்களில் அறம் செய்க என்று மற்றுமோர் ஆசாரக் கோவையின் பாடல்,

"கலியாணம் தேவர் பிதிர் விழா, வேள்விஎன்று

ஐவகை நாளும் ஈகழாது அறம் செய்க..." மேற்படி., பா.48

எனப் பேசியுள்ளது.

களப்பிரர் காலத்தில் திருமணங்களை வீட்டின்முன் பந்தல் அமைத்து நடத்தியுள்ளனர். அப்பந்தல் அழகுப்படுத்தப்பட்டு, சுத்தமாகவும் வைக்கப்பட்டுத்

திருமணங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அங்ஙனம் திருமண நடைபெறவிருக்கும் பந்தலில் அழகையும் சுத்தத்தையும் கெடுக்கும் வகையில் வைக்கக் கூடாதப் பொருட்களை ஆசாரக் கோவை,

“துடைப்பம் துகள்காடு புல்லிதழ்ச் செத்தல்

கருங்கலம் கட்டில் கிழந்ததனோடு ஐந்தும்

பரப்பற்க பந்தர் அகத்து” - மேற்படி., பா. 45

எனப் பட்டியலிட்டுள்ளது. குப்பை பெருக்கும் துடைப்பம், தூசு துப்பி, பூவின் புறவிதழ் போன்ற பழைய செத்தைப் பொருட்கள், கரியோடு கூடிய சட்டி, கட்டில், கிழிந்தவை இவை ஐந்தையும் பந்தலில் பரப்பி வைக்கக் கூடாது என்று கூறுவதன் வழி, அழகுப்படுத்தப்பட்ட பந்தல் மேடையும்; சூழலும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறை அக்காலத்தில் இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

பெண் கேட்டலும், நீர்வார்த்துக் கொடுத்தலும்

மணமகன் வீட்டார் சான்றோர்களுடன் பெண் கேட்டுச் சென்ற வழக்கமும், ஏற்றுக் கொண்ட மணமகள் வீட்டார் சான்றோர் முன்னிலையில் நீர்வார்த்து மண முடித்துக் கொடுத்த வழக்கமும் களப்பிரர் காலத்தில் இருந்துள்ளன. இச்செய்தியை, நற்றாய் அறத்தொடு நின்ற நிலையைப் பாடலாகப் பதிவு செய்துள்ள திணைமாலை நூற்றைம்பது,

“வாடாத சான்றோர் வரவு எதிர்கொண்டிராய்க்

கோடாது நீர் கொடுப்பின் அல்லது, கோடா

எழிலும் முலையும் இரண்டிற்கும் முந்நீர்ப்

பொழிலும் விலை ஆமோ, போந்து? ” (சென்னைப் பல்கலை., தமிழ் லெக்சிகன் தட்சிணாமூர்த்தி, அ., தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப. 518)

என விவரித்துள்ளது. ‘நம் குடும்பத் தகுதிக்குச் சற்றும் குறைவில்லாத சான்றோர் நம் மகளைத் திருமணத்துக்குப் பெண் கேட்டு வந்துள்ளனர். அவர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்று, மனம் கோணாமல் நீர் நம் பெண்ணை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நம் மகளின் எழில், முலை இரண்டுக்கும் இந்த நிலவுலகில் உள்ள சோலைகள் அனைத்தும் கொடுத்தாலும் முலைவிலைப் பொருள் ஆகுமா?’ என நற்றாய் தன் கணவனிடம் வினவுமாறு இப்பாடல் உள்ளது. இதன்வழி திருமணப் பொருத்தம், தகுதி, வசதி போன்றவற்றின் அடிப்படையில் மண முடித்துக் கொடுத்ததோடு, பெண்களின் கற்பு தகுதியும் பேசப்பட்டுள்ளமையை அறியலாம். மேலும், திருமண நிகழ்வில் பல சடங்குகள் நடந்துள்ளமையும் விளக்கம் பெறுகிறது.

மணமக்களுக்கான தகுதிகள்

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் களவிற்கான தகுதிகள் பேசப்பட்டன. அதனைத் தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார். திருமண நிகழ்வுகள் சங்க மருவிய காலத்தில் பண்பாடாகிவிட்டப் பின்னர் மணமக்களுக்கான தகுதிகள் முற்றிலும் வேறுவிதமாக இருந்திருக்கின்றன. களவிற்கான தகுதிகள் என்பதைத் தாண்டி இல்லறம் நடத்துவதற்கான

தகுதிகளாகக் கருதப்பட்டுள்ளமையை அற இலக்கியங்கள் பேசியுள்ளன. அந்தவகையில் மணமகனுக்கான தகுதிகளைத் தனியாகவும், மணமகளுக்கான தகுதிகளை இல்லறத்திற்கான பண்புகளாகப் பொதுநிலையிலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. மணமகனுக்கான தகுதிகளை ஏலாதி,

“நிறையுடைமை நீர்மை உடைமை கொடையே

பொறையுடைமை பொய்ம்மை புலாற்கண் - மறையுடைமை

வேயன்ன தோளாய் இவை உடையான் பல்லுயிர்க்கும்

தாய்அன்னன் என்னத் தகும்” - ஏலாதி, பா. 6

என மகடீஉ முன்னிலையாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இப்பாடலில் நிறை (நடராசன்,கி., காலந்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் தமிழக மக்கள் திருமண வாழ்வியல் முறைகள், கீற்று, 12 மே 2021) என்ற கற்பு ஆணுக்கும் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்க வேண்டும். சங்க காலத்தில் கூறப்பட்ட தகுதிகளோடு புலால் மறுப்பும், கற்பு நெறியும் ஆணுக்கான தகுதிகளாகப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகுதிகள் அச்சமுகத்தின் சமயக் கொள்கைகளை வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன.

சங்க நிலவுடைமைச் சமுகத்தில் பெண் உரிமைப் பொருளாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறாள். சங்க மருவிய காலத்தில் பெண், உரிமைப் பொருள் என்பதைத் தாண்டிப் பண்பாட்டை; சமுகம் சார்ந்த கொள்கைகளைக் கட்டிக் காக்கும் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறாள். சமுகத்திற்கான நடத்தைக்கள் பெண்களை மையப்படுத்தியே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளமையால், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவளுக்கான பண்புகளும், கடமைகளும் அற இலக்கியங்களால் நிரம்ப பேசப்பட்டுள்ளன. பெண்ணிற்கான பண்புகளும், கடமைகளும், கற்பு நெறிகளும் அவ்வினாக்கியங்களால் மிகுதியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதோடு, உரிமைக்குரல் கொடுக்கும், கேள்வி எழுப்பும் பெண்களைச் சமுகத்தின் எதிரிகளாகச் சித்தரித்துள்ளன. அந்தவகையில், ஆண்களுக்கு அடங்கி நடத்தலையும், உண்மையாக இருத்தலையுமே இல்லறம் நடத்துவதற்கான தகுதியாகச் சங்க மருவிய காலம் கருதியுள்ளது. பெண்கள் குறித்த இவ்வெண்ணங்களை அற இலக்கியங்களெங்கும் காண முடிகிறது. வள்ளுவரின்,

“தற்காத்து தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” - குறள்., 56

என்னும் இந்த ஒரு குறளை உற்றுநோக்கினாலே அச்சமுகம் பெண்ணின் மீது எவ்வளவு கட்டுப்பாடுகளையும், பொறுப்புகளையும், கடமைகளையும் வலியுறுத்தியுள்ளது என்பது விளங்கும். ஆகையால், மணமகளுக்கான தகுதிகளாகப் பெண்களுக்கு வலியுறுத்தும் அனைத்துப் பண்புகளையும், கடமைகளையும் சங்க மருவிய காலம் எதிர்பார்த்துள்ளது எனலாம்.

சாதிக்குள் திருமணம்

களவிற்கான தகுதிகளில் ‘குடிமை’ என்ற தகுதியைத் தொல்காப்பியம் குறித்துள்ளது. குடிமை என்பது சங்க காலத்தில் சாதியாக இல்லை. ஆனால், சங்க மருவிய காலத்தில் பார்ப்பனர்களின் செல்வாக்கால் வேத முறைகளும், மனு விதிகளும் மக்களிடம் பெரும்

வழக்காகின. அதன் விளைவாய்த் தொழில் அடிப்படையில்; சாதியப் பாகுபாடுகள் ஏற்பட்டன.

"களப்பிரர் காலம் முதல் இச்சாதிமுறை படிப்படியே வளர்ந்து, இறுகி, மக்களைப் பல்வேறு குலப்பிரிவாகவும், கோத்திரப் பிரிவாகவும் பிரித்து, அவ்வப்போது குலப்பூசல்கள் தோன்றவும், மன்னர்கள் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைக்கவும், மக்கள் குருதி சிந்தவும், சமூக ஒற்றுமையும் அமைதியும் குலைந்திடவும் இடமளித்தது என்று அறிய வேண்டியுள்ளது" (தட்சிணாமூர்த்தி, அ., தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப. 518)

என்ற கருத்துச் சங்க மருவிய காலச் சாதியச் செல்வாக்கை விளக்குகிறது. இச்சாதியப் பாகுபாடுகள் அக்காலத் திருமணங்களிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தமிழகத்தில் சாதிக்குள் திருமணம் செய்யும் முறை இக்காலத்திலிருந்தே வழக்காகவும், பண்பாடாகவும் ஆயினவெனலாம். இனக்குழுக்குள் மணமுடிக்கும் அகமணமுறை, சாதிக்குள் முடிக்கும் மணமுறையாக மாற்றப்பட்டது. மேலும், சாதிய ஏற்றத் தாழ்வுகளின் அடிப்படையில் புறச்சாதியில் மணமுடித்தல் இழிவாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதனை இன்னா நாற்பது,

"குலத்துப் பிறந்தவன் கல்லாமை யின்னா
நிலத்திட்ட நல்வித்து நாறாமை யின்னா
நலத்தகையார் நாணாமை யின்னாவாங் கின்னா
கலத்தில் குலமில் வழி. - இன்னா., பா. 19

என்னும் பாடல் வழிப் பேசியுள்ளது. பிறப்பால் வேறுபட்ட சாதிகளில் திருமணம் செய்தல் இன்னாத செயல் என்று கூறியுள்ளமையால், சங்க மருவிய காலத்தில் அகச்சாதி மணங்களே இருந்துள்ளன என்பதும், புறச்சாதி மணங்கள் குற்றமாகக் கருதப்பட்டுள்ளன என்பதும் அறிய வருகின்றது. அகச்சாதி மணங்கள் பெற்றோர் செய்து வைப்பதாகவும், புறச்சாதி மணங்கள் காதல் திருமணங்களாகவும் இருந்துள்ளன. புறச்சாதியில் காதல் திருமணங்கள் நடைபெற்றமை பற்றியக் குறிப்புகள் அற இலக்கியங்களில் இல்லை என்றாலும், கீழ்க்கணக்கு அக நூல்களில் காணக் கிடைக்கின்றன. மேலும், புறச்சாதி மணங்களைக் கண்டிக்கும் அற இலக்கியங்கள் அதனைக் குற்றம் எனக் குறித்துள்ளது. புறச்சாதியில் திருமணம் முடித்தாலும், சாதி சார்ந்த நடத்தைகள் மாறாது என்று கேலி பேசும் பாடல்களையும் அற இலக்கியங்களில் காண முடிகின்றது.

"காப்பான் மடமகள், காப்பான் கைப்பட்டிருந்தும்,
மேய்ப்பு ஆட்டது என்று உண்ணாள் ஆயினாள் - தீப்புக்கைபோல்
மஞ்ச ஆடு வெற்ப - மறைப்பினும் ஆகாதே
தம் சாதி மிக்குவிடும்" - பழமொழி., பா. 285

என்னும் இப்பாடல் வழி, மன்னனின் மனைவியே ஆனாலும், புறச்சாதியாக இருந்தால் அவளின் குணம் வெளிப்படும் என்று புறச்சாதி மணங்களைக் கேலி பேசியுள்ளதை அறியலாம்.

திருமணத்திற்கான வயது

சங்க காலத்தைப் போல் களப்பிரர்கள் காலத்திலும் திருமணத்திற்கான வயது வரையறுக்கப்படவில்லை. திருமணங்கள் பெரும்பாலும் 15 வயதிற்குள் நடைபெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியத்திலும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும் மணமக்களுக்கான வயது சிலம்பு

குறிப்பிடுவது போல் பேசப்படவில்லை. ஆனால், இலக்கியத் தொனிப்புகள் வழிப் பெண் பூப்பெய்துவதற்கு முன்பே திருமணம் நடத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளமை அறிய வருகிறது. பெண் பூப்படைந்த பிறகே உறவு கொள்ள வேண்டும் என்று திரிகடுகம் பேசியுள்ளமையால், பூப்படைவதற்கு முன்பே திருமணம் நடைபெற்றுள்ளமை விளங்கும். கல்வியை விட்டவர்களைப் பட்டியலிடுகிற திரிகடுகப் பாடல், முதல் பூப்பெய்திய பெண்ணுடன் கூடாத கணவனும் கல்வியென்னும் தெப்பத்தைக் கைவிட்டவராகக் கருதப்பட்டிருக்கிறார். அதனை,

“மூப்பின்கண் நன்மைக்கு அகன்றானும், கற்புடையாள்
பூப்பின்கண் சாராத் தலைமகனும், வாய்ப்பகையுள்
சொல் வென்றி வேண்டும் இலிங்கியும், - இம்மூவர்
கல்விப் புணைகைவிட் டார்” - திரி., பா. 17

என்னும் பாடல்வழி அறியலாம். திருமண முறையையும் அது தொடர்பான சடங்குகளையும் கல்வி நடத்தையாகவே களப்பிரர் காலம் கருதியுள்ளமையை இதனால் விளங்கலாம். சிறுவயது திருமணங்கள்தான் களப்பிரர் காலத்தில் நடந்துள்ளன என்பது அறிய வருகிறது.

தாலி

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் திருமணம் என்ற நிகழ்வில் பெண்களுக்கு அணியப்படும் மங்கல அணியாகத் தாலி விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியர் திருமணத்தைப் பேசினாலும், தாலி என்பது குறித்துப் பதிவு செய்யவில்லை. சங்க இலக்கியங்களும் பெண்கள் தாலி அணிந்த வரலாற்றைப் பேசவில்லை. களப்பிரர் கால இலக்கியங்கள் அவ்வாறே திருமணத்தில் தாலி அணிவித்த நிகழ்வைக் கூறவில்லை. சிறுவயதில் தாலி அணிந்துள்ளமையைத் திணைமாலை நூற்றைம்பது விவரித்துள்ளது. தோழி பருவம் காட்டி வற்புறுத்திய பாடலொன்றில் முருக்க மரங்கள் மலர்ந்துள்ளதைச் சுட்டுகிறார். அம்மலர்கள் சிறுவர்கள் அணிந்திருக்கும் ஐம்படைத் தாலியில் உள்ள பவளக் கொழுந்தினைப் போல் உள்ளதாக ஒப்பிடுகிறார். அதனை,

“வல்வரும், காணாய் - வயங்கி, முருக்கு எல்லாம்,
செல்வர் சிறார்க்குப் பொற்கொல்லர்போல், நல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேல் பொன் - தாலி பாஅய்த்
திகழக் கான்றிட்டன, தேர்ந்து!” - திணைமாலை நூ., பா. 66

என்னும் பாடல் உணர்த்தும். இதில் சிறுவர் தாலி அணிந்திருந்ததாகவே செய்தி உள்ளது; பெண்கள் அணிந்ததாக இல்லை. என்றாலும் தாலி அணிவிக்கும் வழக்கம் இக்காலத்திலேயே தொடங்கியதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

“மணமகளுக்குத் தாலி கட்டுதல் முறை 10-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் உருவானதாக இலக்கியங்கள், வரலாற்றுச் சான்றுகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் இதை தெளிவாகச் சான்றுகளுடன் நிரூபித்துள்ளனர். 11 ஆம் நூற்றாண்டில் கந்தபுராணத்தில் எடுத்துக் கூறுகின்றன.” (சந்திரசேகரன், ச., சமணத்தின் குரல், ப. 38)

என்னும் கருத்து இங்கு நினைத்தக்கதாகும். தமிழர் திருமண முறையில் பார்ப்பனர்களின் வேத நடைமுறைகள் களப்பிரர் காலத்தில் வழக்காயின. என்றாலும் தாலி அணிவித்தல் அக்காலத்தில் பெரு வழக்காகவில்லை. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே அனைத்துப் பாகுபாடிற்குள்ளும் திருமணத்தில் தாலி முதன்மையிடத்தைப் பிடித்தது எனலாம்.

மணமக்கள் கூடும் நாட்கள்

திருமணமான இணையர்கள் கூடும் நாட்கள் குறித்தும் களப்பிரர் காலம் விதிகளை வகுத்துள்ளது. இணையர்கள் முதல்நாள் கூடுவதைச் சங்க இலக்கியங்களும் பதிவு செய்துள்ளன என்றாலும், அப்பதிவு நாள், நட்சத்திரம் சார்ந்ததாக இல்லை. சங்க மருவிய காலத்தில் இணையர்கள் கூடுவதற்கு நல்ல நாள், ஓரை பார்க்கப்பட்டுள்ளதை இலக்கியங்கள் பேசியுள்ளன. மேலும், திருமணம் அல்லாத மற்ற நேரங்களிலும் கூடுவதற்குரிய, சேரக் கூடாத நாட்களை ஆசாரக்கோவை,

“உச்சியம் போழ்தோ டிடையாமம் ஈரந்தி
மிக்க இருதேவர் நாளோ டுவாத்திநாள்
அட்டமியும் ஏனைப் பிறந்தநாள் இவ்வனைத்தும்
ஓட்டார் உடனுறைவின் கண்.” ஆசாரம்., பா. 43

என வரையறை செய்துள்ளது. இப்பாடல் இணையர்கள் சேரக் கூடாத பத்து நாட்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இயல்பான வாழ்க்கையிலேயே இணைவதற்கான நாட்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், திருமணமான பின்னர் முதன்முதலில் சேருகிற நாளுக்காக நல்ல ஓரை பார்த்திருப்பர் என்பது திண்ணம். மேலும், பெண்கள் பூப்பின் பொருட்டு வீட்டைவிட்டு விலக்கி வைக்கப்பட்டு, யாரும் அவர்களின் முகத்தைக் குறிப்பாகக் கணவன் பார்க்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாட்டைக் களப்பிரர் காலம் பின்பற்றியுள்ளது. அதனை ஆசாரக்கோவையின் 42-ஆம் பாடல் பதிவு செய்துள்ளது. தீண்டாமையின் தொடக்கமாகப் பெண்களை முன்னிறுத்தும் வழக்கம் இங்குத்தான் தோற்றம் கொண்டு, பின்னர் சாதி பாகுபாடுகளின்பால் விரிவடைந்தன என்பார் பெரியார்.

பலதார மணமும் மறுமணமும்

திருமண வழக்கும் சடங்கும் சங்க காலத்தில் பெருவழக்காக மாறவில்லை. திருமணம் என்பதை ஒழுக்கநெறிக் கோட்பாடாகவே களப்பிரர் காலம் கருதியுள்ளது. ஒருதாரமணத்தை வலியுறுத்தியே திருமணமும் இல்லற நெறிகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலத்தில் பலதாரமணம் செய்தவர்களைச் சமூகத்தின் எதிரியாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். அற இலக்கியங்கள் அவர்களைக் கண்டித்துப் பேசியுள்ளன. பிறன்மனை நோக்காமையையோடு, பிற பெண்களோடு எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அதிகாரங்களாகப் பகுத்துக் கூறியுள்ளன. பலதாரமணம் புரிந்தவர்களையும், பிறன் மனை நோக்கி அவர்களோடு உறவு கொண்டவர்களையும் விலங்கினும் கீழாக அவ்விலக்கியங்கள் ஒப்பிட்டுள்ளன. பலதார மணம் புரிந்த ஒருவனுக்குப் பல துன்பங்கள் ஏற்படும்; அதிலும் வறுமை என்னும் கொடிய துன்பம் வரும் என்றும் பேசியிருக்கின்றன. வறுமையைப் பற்றி பலரை மணந்தவனிடம் கேட்டால் நன்றாகத் தெரியும் என்று நான்மணி கூறுகின்றது.

“களளின் இடும்பை களி அறியும் நீர் இடும்பை
புள்ளினுள் ஓங்கல் அறியும் நிரப்பு இடும்பை
பல் பெண்டிராளன் அறியும், கரப்பு இடும்பை
களவன் அறிந்து விடும். - நான்மணி., பா. 94

என்ற இப்பாடல் எவற்றால் துன்பங்கள் வரும்? அத்துன்பங்களின் தன்மையை யாரிடம் கேட்டால் தெரியும்? என்பனவற்றை கூறி, வறுமையால் வரும் துன்பத்தைப் பலமணம் புரிந்தவனிடம் கேட்டால் தெரியும் என்கிறது. பல குழந்தைகள் பெறுவதால் வறுமை ஏற்படும் என்று எவ்விலக்கியமும் பதிவு செய்வில்லை. பலமணம் செய்வதால் வறுமை ஏற்படும் என்று

கூறியுள்ளதன் வழி இல்லறத்தில் செலவினங்கள் அதிகம் இருந்துள்ளன என்பது தெரிகிறது. இச்செய்தியின் மூலம் களப்பிரர் சமூகத்தில் பலதார மணம் இருந்துள்ளதை உணர முடிகின்றது. மேலும், மறுமணம் இருந்துள்ளமையை ஏலாதியின் 20-ஆம் பாடல் பேசியுள்ளது.

திருமணமும் பெண்களும்

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஓரளவு இல்வாழ்க்கைக்கான இணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் பெண்களுக்கு இருந்துள்ளது. களப்பிரர் காலத்தில் ஆரியர்களின் வரவால் வேத, மனு சாத்திரங்களின் பெயரில் பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. கற்பு என்கிற பெயரில் அவர்களின் மீது கட்டுப்பாடுகளை அச்சமூகம் வலியுறுத்தியுள்ளது. அவர்கள் மனையிலேயே இல்லறத்திற்கான கடமைகளைச் செய்து; ஆண்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்; தனியாகவும் வாழக் கூடாது என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் தனியாக வாழாமல் கணவனுடன் இருத்தலே நலம் என்று,

"ஒன்று ஊக்கல், பெண்டிர் தொழில் நலம், என்றும்
அறன் ஊக்கல், அந்தணர் உள்ளம் பிறன் ஆளும்
நாடு ஊக்கல், மன்னர் தொழில் நலம், கேடு ஊக்கல்,
கேளிர் ஓர்இவிடல்." - நான்மணி., பா. 84

என்னும் நான்மணி பாடல் பேசியுள்ளது. ஆக, களப்பிரர் காலத்தில் திருமணம் பெண்களை அடிமைப்படுத்தும்; அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் காரணியாக இருந்துள்ளதை உணர முடிகின்றது.

துறவும் அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. (சமணம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது) சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் பெண்களின் கற்பை முன்னிறுத்தியே பேசப்பட்டுள்ளன. பெண்களுக்கான நடத்தைகள், கடமைகள், வாழ்க்கை நெறிகள் என்பன அற இலக்கியங்களால் மிகுதியாகவே கூறப்பட்டுள்ளன. சமூகம் வலியுறுத்தியுள்ள பெண்களுக்கான கட்டுப்பாடுகளைப் பின்பற்றினால்தான் கற்புடையவர்கள் என்று திருக்குறள் உட்பட அனைத்து அற இலக்கியங்களும் பாடியுள்ளன. காட்டாக,

"நல் விருந்து ஓம்பலின், நடடாளாம், வைகலும்
இல் புறஞ் செய்தலின், ஈன்ற தாய் தொல் குடியின்
மக்கள் பெறலின், மனைக் கிழத்தி - இம் மூன்றும்
கற்புடையாள் பூண்ட கடன்." - திரிகடுகம், பா. 64

என்னும் பாடலை உற்றுநோக்கினால் களப்பிரர் சமூகத்தில் பெண்கள் எங்ஙனம் அடிமைகளாக இருந்துள்ளனர் என்பதும், திருமண உறவில் அவர்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை வழங்கப்படவில்லை என்பதும் விளங்கும். திருமண உறவை வெறுத்துத் தனித்து வாழ்ந்த பெண்களைச் சிறுபஞ்சமூலம் தீயப் பெண்கள் என்கிறது. இதன்வழி இல்லறத்தை வெறுத்துப் பெண்கள் தனித்தும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது அறிய வருகிறது.

பெண்வழிச் சேராமை

களப்பிரர் காலத்தில் திருமணம் முடிந்து கணவன் இல்லத்திலேயே பெண்கள் வாழ்க்கை நடத்தியுள்ளனர். கணவன் பெண் வீட்டிற்குச் செல்லுதலையும் அங்கேயே தங்குவதையும் இழிவாகக் கருதியுள்ளது. இக்கருத்துக்களை வள்ளுவரே முன்னின்று வலியுறுத்தியுள்ளார். பெண் பேச்சைக் கேட்டல் அழிவுக்கு வழி வகுக்கும் என்றும், பெண்வழிச் சேருவதால் குற்றம் வந்து சேரும் என்றும் வள்ளுவர் பேசியுள்ளார். பெண் பேச்சைக் கேட்டுப் பெண் வழிச் சேரும் ஆண்களை,

"அறவினையும், ஆன்ற பொருளும், பிறவினையும்
பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல்" - குறள்., 908

என எச்சரிக்கிறார். பெண்வழிச் சேருதல் குறித்துத் தனி அதிகாரமே வகுத்துப் பலவாறு பேசியுள்ளமையைக் கொண்டு களப்பிரர் காலத்தில் பெண்களின் கருத்துச் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகின்றது. முதுமொழிக் காஞ்சியும்,

"பெண்டிர் வெய்யோர்க்குப் படு பழி எளிது" - முதுமொழி., பா. 8:8

எனப் பாடியுள்ளது. இதனால் பெண்வழிச் சேராமல் என்பதை இருநிலையில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. ஒன்று பெண்களின் பேச்சைக் கேட்கக் கூடாது; மற்றொன்று மனைவியின் பிறந்த இல்லத்திற்கே சென்று குடித்தனம் நடத்தக்கூடாது என்பனவாகும். இவ்விரு போக்குகளையும் களப்பிரர் காலம் ஆண்களுக்கான தகுதியாகவும் வரையறையாகவும் வகுத்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

திருமணமும் இல்லறமும்

ஆண், பெண் இணைந்து வாழும் குடும்ப வாழ்க்கையில்; அறம் பேணப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் அதனை இல்லறம் என்றனர். திருமணம் உடற்சேர்க்கையன்று; அது உணர்வுகளின் சேர்க்கை என்று அறவியலாளர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர். திருமணம் புரிந்து இல்லறத்தை நடத்துவது இன்பத்திற்காக மட்டுமல்ல, அறத்திற்காகவும் என்பது களப்பிரர் காலக் கொள்கையாக இருந்துள்ளது. பண்டைய காலம் இன்பமும் அறனும் ஒருசேர இருக்க வேண்டுமெனக் கூறியுள்ளது. அதனைத் தொல்காப்பியரும்,

"காமம் சான்ற கடைக்கோட்காலை
ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே" (தொல். கற்பு. நூ. 51)

என மனையறத்தின் பயனைக் கூறுவார். களப்பிரர் காலத்தில் தனிமனித ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்திய அற இலக்கியங்கள், அதற்கு அடுத்த நிலையில் திருமண வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்ற வலியுறுத்தியுள்ளன. இல்லறத்தார்க்குரிய தர்மத்தைச் சமணர்கள், 'சாவக தர்மம்' என்றழைத்ததையும் அதற்குரிய பொருளையும்,

'இல்லறத்தார்க்குரிய தர்மத்தை சமணர்கள் சாவகதர்மம் என்றழைத்தனர். சாவகதர்மம் என்பது மனைவி மக்கள் சுற்றம் இவை கூடிய சுகங்களுடன் வாழ்வது ஆகும்." (சந்திரசேகரன், ச., சமணத்தின் குரல், ப. 38)

என விளக்குவார் ச. சந்திரசேகரன்.

இல்லறத்தை 'இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலின் சிறப்பு' என்பார் பரிமேலழகர். 'இல்லின்கண் இருந்து வாழ்வார் வாழும் திறன் கூறுதல் இல்லவாழ்க்கை' என்பார் மணக்குடவர். அந்தவகையில் களப்பிரர் காலத்தில் சமண பௌத்த சமயங்களின் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்ததால், சமய நோக்குடன் இல்லவாழ்க்கைக்கான நடத்தைகள் இல்லறமாக முன்னிறுத்தப்பட்டுள்ளன எனலாம். பெரும்பாலும் இல்லறத்தாரின் கடமைகளை எடுத்துக் கூறுவதாக அவ்வறங்கள் இருந்தன. திருக்குறள்

'இல்லவாழ்வான் என்பான் இயல்பு உடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை" - குறள்., 41

என்பதோடு, துறந்தார்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும், இறந்தார்க்கும், தலைவன் துணையாவான் என்றும், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஓக்கல், தான் என்று ஆங்கு ஐவகையினரையும் காத்தல் வேண்டும் என்கிறது. மேலும் இல்லறம்,

"அன்பும் அறனும் உடைத்து ஆயின், இல்லவாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது" - குறள்., 45

என்று அன்பையும் பண்பையும் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும், அதுவே இல்லறத்திற்கான அறமாகவும் வள்ளுவர் உரைக்கிறார். களப்பிரர் காலம் இல்லறத்தைச் சமூகத்தின் முதல்படியாகக் கண்டது. அங்கு நிலவும் அறம், சமூகத்தில் பிரதிபலிக்கும் என்றும் நம்பியுள்ளது. இல்லறத்தில் ஆண்களுக்கான அறங்களையும் கடமைகளையும் எடுத்துரைக்கும் அற இலக்கியங்கள் அடுத்துப் பெண்களின் கடமைகளையும் அவர்களின் கற்புநெறிகளையும் மிகுதியாகவே பேசியுள்ளன. பெண்களின் நடத்தை, விருந்தோம்பல், வறுமையிலும் செம்மையாக இருத்தல், உறவுகளைப் பேணல், தலைவனைத் தெய்வமாக மதித்தல் போல்வன பெண்களுக்கான இல்லம் சார்ந்த அறங்களாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. மேலும், இல்லறம் என்பது துறவறத்திற்கான பின்னியக்கமாக இருந்துள்ளமையால், துறவறத்திற்குப் பெண்கள் ஊறு விளைவிக்காமல் துணையாக இருக்க வேண்டும் என்பதாலேயே இல்லறநெறிகளைக் களப்பிரர் காலம் எடுத்துரைத்துள்ளது.

முடிவுரை

தமிழக வரலாற்றில் களப்பிரர் காலம் நாகரிகப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. பண்பாட்டுக் கூறுகள் சமய, சாதிய நோக்கில் பகுக்கப்பட்ட காலமாகத் தெரிகிறது. இக்காலத்தில் நடைபெற்ற திருமணங்களும் திருமண முறைகளும் சமண, பௌத்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும், வேத முறைகளுக்கேற்ப சடங்குகள் அடிப்படையிலும் நடைபெற்றுள்ளன. எண்வகைத் திருமண முறைகள் பெருவழக்காகவும் இருந்துள்ளன. சாதியப் பாகுபாடுகளுக்கென்று திருமண முறைகள் தோன்றிய காலமாகவும் இக்காலத்தை நோக்க முடியும். திருமண வாழ்வை இல்லறமாகக் கொண்டு இல்லற நெறிகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்திலிருந்த கற்புமுறை வரைவுகள் களப்பிரர் காலத்தில் சடங்குவயப்பட்டுள்ளன. காதல் திருமணங்கள் நடந்தாலும், அவை அறநெறி தவறியவையாகக் கருதப்பட்டிருக்கின்றன. திருமணத்தில் தாலி பயன்படுத்தும் முறை தோன்றியிருந்தாலும் பெருவழக்காக மாறவில்லை. களப்பிரர் காலத் திருமணம் என்னும் இல்லறம் பெண்களை மையப்படுத்தி அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி அடிமைப்படுத்தும் வகையில் இருந்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- அறவாணன், க.ப., (2008) அற இலக்கியக் களஞ்சியம், சென்னை: தமிழ்க் கோட்டம்.
- இராமகிருட்டிணன், ஆ., (2011) தமிழர் வரலாறும், பண்பாடும், மதுரை: சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை.
- சந்திரசேகரன், ச., (2004) சமணத்தின் குரல், சென்னை: பிறை வெளியீடு.
- சுப்பிரமணியன், ச.வே., (ப.ஆ.,) (2010) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- செல்லம், வே.தி., (2009) தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- தட்சிணாமூர்த்தி, அ., (2011) தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், சென்னை: யாழ் வெளியீடு.
- தாயம்மாள் அறவாணன், (2002) தமிழ்ச் சமூகவியல் ஒரு கருத்தாடல், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- தேவநேயப் பாவாணர், (1996) பண்டைத் தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும், சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- நடராசன்,கி., (12 மே 2021 August) காலந்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் தமிழக மக்கள் திருமண வாழ்வியல் முறைகள், சென்னை: கீற்று வெளியீட்டகம்.
- பதிப்புக்குழு, (1925) தமிழ் லெக்சிகன், சென்னை : சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
- பதிப்புக்குழு, (2008) தொல்காப்பியம், இளம்பூரணர் உரை, தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம்.
- பதிப்புக்குழு., (1985) தமிழ் - தமிழ் அகரமுதலி, சென்னை: தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம்.
- பிள்ளை, கே.கே., (2007) தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., (2006) களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம், சென்னை: நாம்தமிழர் பதிப்பகம்.

**ஆன்லைன்வழி உயர்தர மாணவர்களின்
கல்வியில் கோவிட்-19இன் தாக்கம் -
சம்மாந்துறை அல் மர்ஜான் முஸ்லிம் மகளிர்
கல்லூரி மாணவர்களை அடிப்படையாகக்
கொண்ட ஆய்வு Impact of Covid-19 on Advance
Level Students' Education via online - A study
based on the students of Al Marjan Muslim Ladies
College, Sammanthurai**

ஏ.எம்.எம். ஆக்கில் | AMM. Aaqil

Temporary Assistant Lecturer, Department of Arabic Language, South Eastern
University of Sri Lanka

எஸ். நாதிரா ஜஹான் | S. Nathira Jahan

BA (Hons), South Eastern University of Sri Lanka

ஏ.எம்.எப். சபீஹா | AMF. Sabeeha

BA (Hons), South Eastern University of Sri Lanka

Correspondence: mohammedaaqil1995@gmail.com

அறிமுகம்

COVID- 19 எனப்படும் கொரோனாவின் பாதிப்பை உலகில் அனைத்து மக்களும் உணர்ந்துகொண்டுள்ள அதேநேரம் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருப்பது விவசாயமா, அல்லது சிறு நிறுவனங்களா என்று விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர COVID-19 உருவாக்கியுள்ள சமூக இடைவெளியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது கல்வித்துறை என்பதைப் பலரும் உணர்வதில்லை (ரங்கராஜன், 2020). அந்தவகையில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கொரோனா தாக்கத்தைச் சமாளிக்க இலங்கை கல்விப்புலமானது தகவல் தொழில்நுட்பத்தை

நாடியுள்ளது. இலங்கையில் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிப் பற்றி நோக்குமிடத்து 1945 முதல் கண்ணங்கராவின் அயராத முயற்சியின் வரப்பிரசாதமாக இலவசக்கல்வி முறை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் 2006ஆம் ஆண்டில் க.பொ.த சாதாரண தரப் பாடத்திட்டத்தில் 3ஆம் தொகுதியில் ஒரு பாடமாகத் தகவல் தொழில்நுட்பம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதுடன் க.பொ.த உயர்தரப் பாடத்திட்டத்திலும் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் எனும் பாடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதனைத்தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகங்களிலும் இது தொடர்புடைய பாடநெறிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பின்னர் தரம் 6இலிருந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பப் பாடநெறியானது 2018லேயே நடைமுறைச் சாத்தியமானது (கிஸ்னகாந்த், 2020).

COVID-19 காலப்பகுதியில் பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்களில் இணைய வழியில் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் ஆரம்பமாக மாணவர்களின் முகம் பார்த்து ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் முறைக்குப் பதிலாக இணையம் மூலம் பாடம் கற்பிப்பது என்பது இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சாத்தியமில்லாத ஒரு விடயமாகக் காணப்படுகிறது (ரங்கராஜன், 2020). ஏனெனில் தொலைதூரக் கற்றலுக்குத் தேவைப்படும் இணையவழிக் கல்விக்கு மின்சாரம், இணையத்தளத் தொடர்பு, கணினி, அதிதிறன்பேசி (smart phone) போன்றவை அவசியமாகும். எனினும், வளர்ச்சி அடைந்து வரும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் கிராமப்புறங்களில் 4.4% வீடுகளிலும், நகர்ப்புறங்களில் 23.4% வீடுகளிலும் கணினிகள் உள்ளன. அதேபோல் 14.9% கிராமப்புற, 42% நகர்புற வீடுகளிலும் இணையத்தள வசதி காணப்படுகிறது. மேலும் இலங்கையில் 24 சதவீதத்தினரிடம் மட்டுமே அதிதிறன்பேசிகள் காணப்படுவதுடன் 11 சதவீத வீடுகளில் கணினி, மடிக்கணினி, நோட்புக், நெட்புக் முதலானவை உள்ளன. இதற்கமைய இலங்கையில் கணினி அறிவு வீதமானது நகர்ப்புறங்களில் 39.5% ஆகவும் கிராமப்புறங்களில் 25.5% ஆகவும் மலையகத்தில் 9% ஆகவும் காணப்படுகிறது (தேசிய மாதிரி அலுவலகம், 2017).

இந்தப் பின்னணியில் தற்பொழுது கொரோனாவினால் ஏற்பட்டுள்ள அசாதாரண சூழ்நிலைகள் காரணமாகப் பாடசாலைகளும், பல்கலைக்கழகங்களும், ஏனைய கல்வி நிறுவனங்களும் மூடப்பட்ட வேளையில் திடீரெனத் தொலைக் கல்வியினூடாக மாணவர்கள் தமது கல்வியைத் தொடர்வதில் பெரும்பாலான சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர் (ரங்கராஜன், 2020). அதிலும் குறிப்பாக இலங்கையில் பல்கலைக்கழக நுழைவைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக விளங்கும் க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையை எதிர்கொள்ள இருக்கும் மாணவர்கள் இணையவழிக்கல்வியைக் கற்பதனால் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களைக் கண்டறிந்து அதற்கான தீர்வை முன்வைக்கும் முகமாகவே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Abstract

Schools, universities, and other educational institutions were shuttered by the spread of coronavirus. Therefore, students were compelled to follow their study via distance education.

Especially, G.C.E A/L students, who are pursuing their study via e-learning faced a number of difficulties. by considering this issue, the study aims to find out about challenges faced by students in learning online. In order to get the perception of the students on this issue, the data of this research collected through the field and library. The primary data was collected from the questionnaires distributed among 100 students to each section, such as Arts, Science, Mathematics, Business, and Technology. website articles, journals, school documents, and reports were used as a secondary data to set up the theoretical framework for this study. In order to obtain accurate scientific results, the qualitative and quantitative methods are used in deducing the questionnaire using Ms Excel 2016. The study's findings indicate that students do not have own smartphone or laptop to learn online, they are unpredictable in their use of electronic devices and social media, and they are unable to fully comprehend lectures due to a lack of adequate coverage, and unable to concentrate study due to the diseases such as cataracts, back pain, body fatigue, headaches, and neck pain. This study recommended to include online education as a subject in school and university curricula in the future and providing a second chance for last attempt students in university Entrance.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): Covid-19, Impact, Online Education, Sammanthurai, Students.

இலக்கிய மீளாய்வு

உயர்தர மாணவர்கள் இணையவழி ஊடாகக் கற்பதில் எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள் குறித்துப் பல ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் டி.கே. ரங்கராஜன் (எம்.பி) என்பவரால் “இணையவழிக் கல்வி முறையும் சவால்களும்” எனும் தலைப்பினூடாக இணையவழி வகுப்புக்களுக்கான உள்கட்டமைப்பு இல்லாதபோது மாணவர்கள் இதுவரை சந்திக்காத சவால்களை நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழல் உருவாகியுள்ளதுடன் தொலைதூரக் கற்றலுக்குத் தேவைப்படும் இணையவழிக் கல்விக்கு மின்சாரம் இணையத்தளத் தொடர்பு, கணினி, அதிதிறன் பேசி(ஸ்மார்ட் போன்) முதலான வசதிகள் தேவை என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். Rathirane Yogendrajah என்பவரால் “தொலைக்கல்வியில் கணினியின் பங்கு இலங்கை மீதான ஒரு கண்ணோட்டம்” எனும் தலைப்பினூடாக உலகளவிலான தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டின் பிரயோகங்களை இலங்கையிலும் பயன்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்பதனை விதந்துரையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதோடு மாணவர்களுக்கும் தொழில்நுட்பக் கருவிகளைக் கையாளல் தொடர்பான பயிற்சிகள் அவசியமானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

Muhammed Anwer khan and khalid Sultan என்பவரால் “The Barriers and Challenges faced by student in online Education During Covid – 19 pandemics in Pakistan” எனும் தலைப்பினூடாக online ஊடாகக் கல்வி கற்பதனால் ஏற்படும் தடைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதனைத் தவிர்ப்பதற்கான முன்மொழிவுகளையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். E.O Mashile and F.J Pretorius என்பவரால் ‘Challenges of online education in a developing country’ எனும் தலைப்பில் online ஊடாகக் கல்வி

கற்பதில் உள்ள சவால்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். Asaf Niwaz Qazi Waqas Ahamed and Sohail kamanan என்பவரால் ; "Exploration of Issues and Challenges Faced by students in Distance learning Environment" எனும் தலைப்பினூடாக பல விதந்துரைகளை முன்வைத்துள்ளனர். Randy Garrison என்பவரால் Theoretical Challenges for Distance Education in the 21st century A shift from structural to Transaction எனும் தலைப்பில் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் பாதிப்புக்கள் பற்றியும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். T. Kisnakan என்பவரால் "மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் தொழில்நுட்ப சவால்கள்" எனும் தலைப்பினூடாக எமது நாட்டின் அடிமட்ட சமூக மாணவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளாக தொலைபேசி இன்மை, coverage முறையாக இல்லாமை, Nenasal (நெனசல அல்லது அறிவகம் என்பது உலக அறிவு கிராமத்துக்கு என்ற நோக்கத்துடன் இணைய வசதிகளையும் அறிவையும் மேம்படுத்துவதற்காக இலங்கை அரசினால் செயற்படுத்தப்படும் மின்-இலங்கைச் செயற்திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகும். இம்மையங்கள் இலங்கை தகவல், தகவல்தொடர்புத் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தினால் (ICTA) நிருவகிக்கப்படுகின்றன) போன்ற ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைந்தும் நோக்கத்தை மறந்து செயற்படுகின்றமை, WhatsApp குழுக்கள் மூலம் குறித்தளவு மாணவர்கள் இணைக்கப்படுவதனால் ஏனைய மாணவர்கள் பின்தள்ளப்படல் போன்ற சவால்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஆய்வுமுறைமை

COVID-19 தாக்கத்தால் இம்முறை உயர்தரத் தேர்வினை எதிர்நோக்கும் மாணவர்கள் online ஊடாகக் கற்பதில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் எனும் தலைப்பில் சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தின் அல்-மர்ஜான் முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியின் உயர்தர பரீட்சையை எதிர்கொள்ளும் மாணவர்களை மையமாகக்கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வானது அளவு ரீதியானதும் பண்பு ரீதியானதுமான ஆய்வாகக் காணப்படுகிறது. அந்தவகையில் இவ்வாய்வுக்குரிய தரவுகளானவை, முதலாம் நிலைத்தரவுகள், இரண்டாம் நிலைத்தரவுகள் என்ற அடிப்படையில் சேகரிக்கப்பட்டுப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. கோட்பாட்டு ரீதியிலான கட்டமைப்பை நிறுவுவதற்கு இரண்டாம் நிலைத்தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் இணையத்தள ஆக்கங்கள், சஞ்சிகைகள், பாடசாலை ஆவணங்கள், அறிக்கைகள் என்பன மூலம் பெறப்பட்டன. அளவியல் வினாக்கொத்து (Survey Questionnaire) மூலமாக முதல்நிலைத் தரவுகள் கலை, விஞ்ஞானம், கணிதம், வர்த்தகம், தொழில்நுட்பம் போன்ற ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் வழங்கப்பட்டுத் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டன. இதனை உரு: 01 காண்பிக்கின்றது. இங்கு வழங்கப்பட்ட 100 வினாக்கொத்துக்களில் 70 மாணவர்களின் விடையளிக்கப்பட்ட வினாக்கொத்துக்களே ஆய்வாளர்களால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

பிரிவு	வழங்கப்பட்ட வினாக்கொத்துக்கள்	பதிலளிக்கப்பட்ட வினாக்கொத்துக்கள்
கலை	20	19

விஞ்ஞானம்	20	16
கணிதம்	20	07
வர்த்தகம்	20	13
தொழிநுட்பம்	20	15
மொத்தம்	100	70

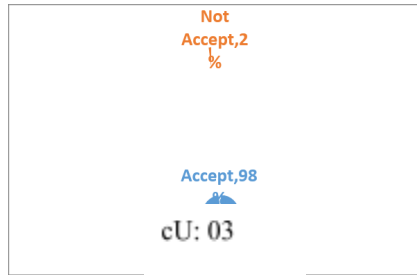
உரு: 01

தரவுப்பகுப்பாய்வு

ஆய்வுக்குப் பெறப்பட்ட தரவுகள் கணினி மென்பொருளான MS Office Excel 2016 உதவியுடன் விபரணப் புள்ளிவிபரவியல் முறையைப் பயன்படுத்தி பொருத்தமான அட்டவணைகள், வரைபுகள் மூலம் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அளவியல் வினாக்கொத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகள் எண்ணிக்கையில் மற்றும் வீதத்தில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

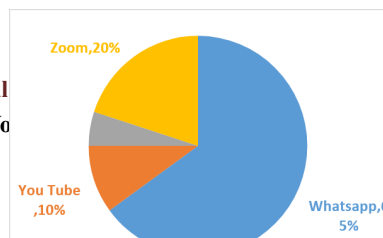
தரவுத் தரவுப்பகுப்பாய்வு

உரு:02இன் பிரகாரம் மாணவர்கள் Covid-19 காரணமாகப் பாடசாலைகளும் பிரத்தியோக வகுப்புக்களும்; நடைபெறாத வேளையில் online மூலமாகப் பாடங்கள் நடைபெற்றதா என வினவிய போது 92% ஆணவர்கள் online மூலமாகப் பாடங்கள் நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். இங்கு ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் கல்விச்செயற்பாடுகள் ஸ்தம்பிதம் அடையாமல் தொடராக நடைபெறவேண்டும் என்பதில் ஆர்வமாக உள்ளமையைக் காண்பிக்கின்றது.

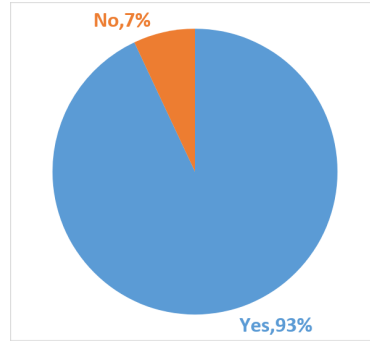
உரு: 02

இக்கற்கைகளுக்காக மாணவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட வலைத்தளங்களாக Zoom, WhatsApp, YouTube, Facebook என்பன அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் அதிகமான மாணவர்களால் WhatsApp 65%, Zoom 20%, YouTube 10%, Facebook 5% உம் பயன்படுத்தப்பட்டன. இங்கு மாணவர்கள் அதிகளவாக WhatsApp மூலமே கல்வி நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது புலனாகின்றது. இதனை உரு:03 காண்பிக்கின்றது.

உரு: 03

உரு:04இன் பிரகாரம் மாணவர்களிடத்தில் E-Learning பற்றிய அறிமுகம் காணப்படுகின்றதா என வினவிய சமயத்தில் அதிகமான மாணவர்களால் ஆம் என்ற பதிலே அளிக்கப்பட்டன. அதாவது 90%க்கு மேலானவர்கள் இக்கூற்றை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதுடன் ஏனைய குறைவான சதவீதத்தினரால் (7%ஆல்) நிராகரிக்கப்பட்டது. இதனுடாக பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கு E-Learning பற்றிய முன்னறிவு காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

உரு:04

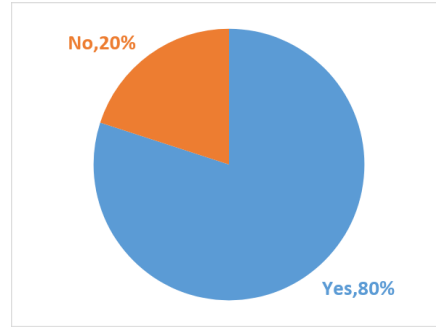
Online வகுப்புக்கள் தொடர்வதில் மாணவர்களால் எதிர்கொண்ட சவால்களாக சுயமான smartphone / laptop வசதியின்மை Electronic device / social media வினை உபயோகிப்பதில் முன்னறிவின்மை, போதிய coverage இன்மையினால் விரிவுரைகளை முழுமையாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாமை, கவனத்தை ஒருமித்துக் கற்க முடியாமை, அதிகமான dataவிற்கு பணரீதியான செலவு, வீட்டில் இருந்து கொண்டு பாடத்தை விளங்குவதில் திருப்தியின்மை போன்றவை கண்டறியப்பட்டன. இதனை உரு: 05 காண்பிக்கின்றது.

சவால்கள்	ஆம்	இல்லை
சுயமான smartphone / laptop வசதியின்மை	80%	20%
Electronic device / social media வினை உபயோகிப்பதில் முன்னறிவின்மை	92%	08%

போதிய coverage இன்மையினால் விரிவுரைகளை முழுமையாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாமை	71%	29%
கவனத்தை ஒருமித்துக் கற்க முடியாமை	54%	46%
அதிகமான data விற்குப் பணரீதியான செலவு	86%	14%
வீட்டில் இருந்து கொண்டு பாடத்தை விளங்குவதில் திருப்தியின்மை	90%	10%

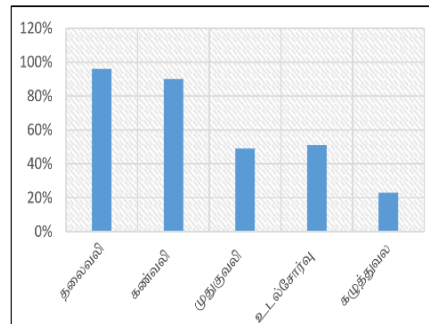
உரு: 06

Online பாடநெறிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வகுப்புக்கள் தொடர்ந்த போதும் மாணவர்களிடத்தில் பரீட்சை நடைபெறுவதற்கு முன்னர் பாட அலகுகளை முடிப்பதற்கான சாத்தியம் காணப்படுகின்றதா என்ற வினாவிற்கு அதிகமான மாணவர்கள் அதாவது 80% ஆனவர்கள் இல்லை எனப் பதிலளித்தனர் மீதி 20% ஆனவர்கள் மாத்திரமே குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் முடிப்பதற்கான சாத்தியப்பாடு இருப்பதாக உறுதியாகக் கூறுகின்றனர். இங்கு உரு: 06 மாணவர்கள் கா.பொ.த (உ/ப) பரீட்சைக்குத் தயாரின்மையைக் காண்பிக்கின்றது.

உரு: 6

தொடராக பலமணி நேரங்கள் Electronic Device ஐ பயன்படுத்தியதால் மாணவர்கள் உடல் ரீதியாக பல இயலாமைகளுக்கு உட்பட்டனர். தலைவலி மற்றும் கண்வலி பிரச்சினையானது மாணவர்களிடத்தில் அதிகரித்த வீதத்தை (96%, 90%) காண்பிக்கின்றது.

உரு: 07

முதுகுவலி உடல்சோர்வு போன்றன ஓரளவும் கழுத்துவலியானது குறைந்த அளவில் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தியதையும் உரு: 07 காண்பிக்கின்றது.

முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும்

Covid-19 காலத்தில் உயர்தர மாணவர்கள் இணையவழி ஊடாகக் கற்பதில் எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள் என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வானது சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தின் அல்-மர்ஜான் முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரி மாணவர்களை மையமாகக்கொண்டு, உயர்தரப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தமான 100 பேர் தெரிவு செய்யப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வில் பல விடயங்களை ஆய்வாளர்கள் அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். அதாவது Covid - 19 காரணமாகப் பாடசாலைகளும், பிரத்தியேக வகுப்புக்களும் நடைபெறாமல் இருந்த சமயத்தில் மாணவர்களால் தங்களது பாட அலகுகளைப் பூரணப்படுத்தமுடியாமல் இருந்தது. இவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக Online பாடநெறிகள் ஆசிரியர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வகுப்புக்கள் தொடர்ந்த போதும் Online ஊடாகக் கற்பதில் மாணவர்கள் சுயமான smartphone / laptop வசதியின்மை Electronic device / social media வினை உபயோகிப்பதில் முன்னறிவினமை, போதிய coverage இன்மையினால் விரிவுரைகளை முழுமையாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாமை, கவனத்தை ஒருமித்துக் கற்க முடியாமை, அதிகமான data விற்கு பணரீதியான செலவு, வீட்டில் இருந்து கொண்டு பாடத்தை விளங்கிக் கொள்வதில் திருப்தியின்மை போன்ற சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மேலும் அவர்களது மனோநிலையானது பரீட்சைக்கு முகங்கொடுப்பதில் பின்தங்கிய ஒரு நிலை காணப்படுகின்றது. இன்னும் Online மூலமான கற்றலின் மாணவர்களது அபிப்பிராயமானது பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

- சிறந்தது. ஆனாலும் போதிய அனுபவமின்மை, சந்தேகங்களுக்குத் தீர்வு பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை.
- கற்றலில் பூரண திருப்திநிலை கிடைக்காமை.
- எல்லா நேரங்களிலும் Online வகுப்புக்களைத் தொடர முடியாமை.
- 100% பயனை எதிர்பார்க்க முடியாமை.
- Online வகுப்புக்கள் நேரடி வகுப்புக்களைவிடச் சிரமமாக உள்ளமை.
- வகுப்பிலிருந்து கற்பது போன்றில்லை.
- Online கல்வி சிறந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. ஏனென்றால் நேரம் மீதப்படுகின்றது.
- வீண் அலைச்சலின்மை.

மேலும் இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து ஆய்வாளர்களால் சில பரிந்துரைகளும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அதாவது இம்முறை பல்கலைக்கழக நுழைவு இறுதிமட்டமான 3ஆம் தடவையை 4ஆம் தடவையாக்கல் மேலும் இம்முறை

அதிகமான மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்வாங்கல், எதிர்வரும் காலங்களில் பாடசாலையின் பாடத்திட்டத்தில் ஓர் பாடமாக இணையக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தி அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் தொடராகக் கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சிகளை வழங்குதல், இத்திட்டமானது Electronic device / social media வினை உபயோகிப்பதில் முன்னறிவின்மை போன்ற பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அமையும்.

References

- Ahern, T.C. & Repman, J. 1994. The effects of technology on online education. Journal of Research on Computing in Education 26(4):537 547.
- Andrea, D. & Gosling D. (2005). Improving Teaching & Learning in higher education. A whole institution approach, Berk shire: Open University Press.
- Annand, D. (1999). The problem of computer conferencing for distance-based universities. Open Learning
- Anwer, M., Anwarkhan, A., & khalidsultan, S. (2020). The Barriers & challenges Faced by Students in online Education during Covid – 19 pandemics in Pakistan, Gomel university.
- Chandra, G. Shironica, K. (2009). Women's participation in online Learning in Sri Lanka, Open University of Sri Lanka.
- Fook, C. Y., & sidhu, G. C. (2014). Investigating Learning challenges Faced by students in Higher Education.
- Garrison, D. R., & shale, D. (1990). Education at a distance: From issues to practice. Melbourne. FL.krieger.
- Lakshman, J.K.H. (2009). NODES Hand Book National online Distance Education service, Colombo.
- Mashile, E., & Pretorius, J. (2008). Challenges of online education in a developing country, university of South Africa.
- Randy Garrison, M. (2000). Theoretical Challenges for Distance Education in the 21st country: A shift from structured to Transaction Issues.
- Rathirane, Y. (2010). The Role of computer in Distance Education special reference to Srilanka, University of Jaffna.
- ரங்கராஜன், டி.கே. (2020). இணையவழிக் கல்வி முறையும்,சவால்களும். Retrieved from www.dinamani.com
- கிஸ்னகாந்த். டி. (2020) மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் தொழிநுட்ப சவால்கள். Retrieved from www.Teachmore.lk

பள்ளமோர்க்குளக் கோயில்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் History of Palla Morkkulam Temples and Rituals

முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி | Dr. Sathiyaraj Thangasamy

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயமுத்தூர் - 641 042. 9600370671, sathiyarajt@skacas.ac.in

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் உள்ளது. இம்மாவட்டத்திற்கு உட்பட்டுத் தில்லையேந்தல் எனும் ஊராட்சி உள்ளது. இவ்வூராட்சிக்கு உட்பட்ட ஊர் பள்ளமோர்க்குளம். இவ்வூரில் வையக்கிழவன் உட்படப் பல கோயில்கள் உள்ளன. இக்கோயில்கள் குறித்த அறிமுகத்தையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் அறிமுகம் செய்வது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

Abstract

Ramanathapuram district is located in Tamil Nadu, India. Thillayendal is a panchayat under this district. Palla Morkkulam is a town under this municipality. There are many temples in this town including Vaiyakizhavan. The purpose of this study is to give an introduction to these temples and their rituals.

திறவுச் சொற்கள் :

இந்தியா, தமிழ்நாடு, இராமநாதபுரம், மாவட்டம், தில்லையேந்தல், ஊராட்சி, ஊர், பள்ளமோர்க்குளம், Palla Morkkulam, Thiruppullani, Thillaiyendal, Ramanathapuram, Tamilnadu, India

முன்னுரை

பள்ளமோர்க்குளம் எனும் ஊரின் பெயர் தற்பொழுது வழங்கப்பெறும் பெயராகும். இதற்கு முன்பு பல்வேறு இடப்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. அதற்கு முன்பு வழங்கிய பெயர் வேறு வேறாக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதால் இப்பொழுது வழங்கப்பெறும் பெயர் எனக் குறிக்கப்படுகின்றது. இங்கு வழிபட்டு வரும் வையக்கிழவன் முதலிய கோயில்கள் பற்றி அறிவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஊர் வரலாறு

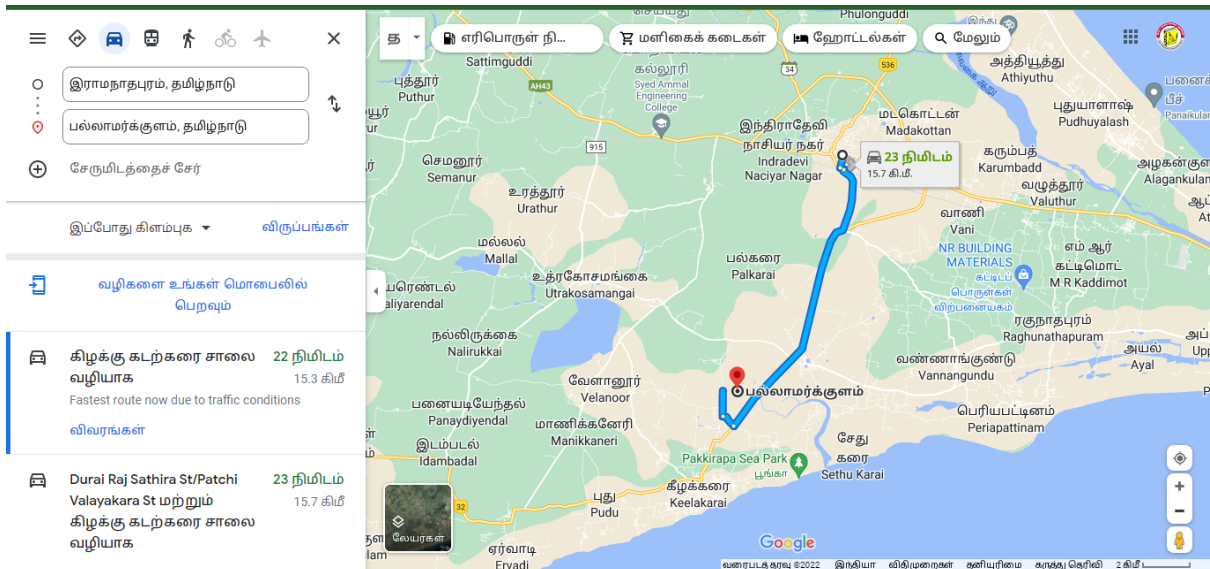
கோயில் பற்றி அறிவதற்கு முன்பு, கோயில் இருக்கும் ஊர் வரலாற்றையும் அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் முறையையும் அறிதல் வேண்டும். அப்போதுதான் கோயில் வழிபாட்டு முறைக்கும் ஊர் மக்களின் வாழ்வியலுக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர முடியும்.

பள்ளமோர்க்குளம் எனும் பெயரில் வழங்கும் இவ்வூரில் பள்ளர் இனத்தைச் சேர்ந்த சமூகத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இச்சமூகத்தினர் மல்லாக்கட்டி, உருமிக் கோடாங்கி, தச்சன், காலாடி, கூவன், பட்டாணி போன்ற வகையறாக்கள் உடையவர்களாக உள்ளனர். இப்பிரிவு அச்சமூகத்தினரின் கிளைப்பிரிவாகும்.

இவர்களின் முதன்மைத்தொழில் வேளாண்மை. ஆனால் தற்போது பல்வேறு தொழில்களைச் செய்து வருகின்றனர். கட்டடப் பொறியாளர், ஆசிரியர், வங்கி ஊழியர், அயல்நாட்டுப் பணியாளர், கட்டடப் பணியாளர், கூலித் தொழிலாளர் எனப் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்யும் மக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

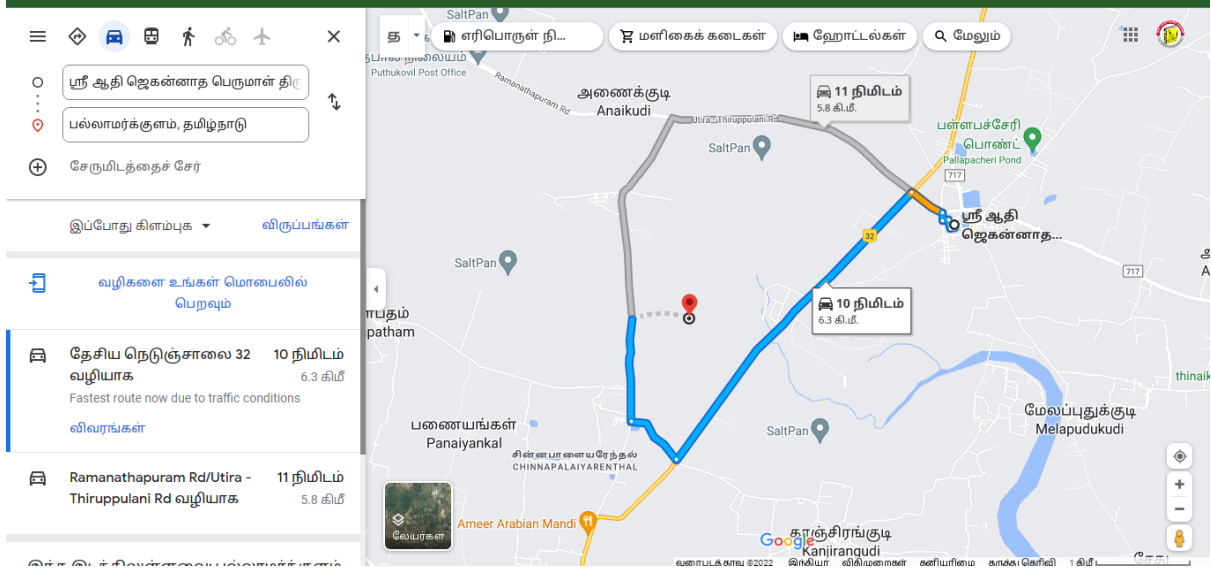
ஊர் அமைவிடம்

இவ்வூர் இராமநாதபுரத்திலிருந்து கீழ்க்கரைக்குச் செல்லும் வழியில் 17.5 கி.மீ. தொலைவில் தோணிப்பாலத்தின் மேற்கே அமைந்துள்ளது. இந்தத் தோணிப்பாலத்தின் வழியாகத்தான் ஓடைநீர் சேதுக்கரை கடலில் கலக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

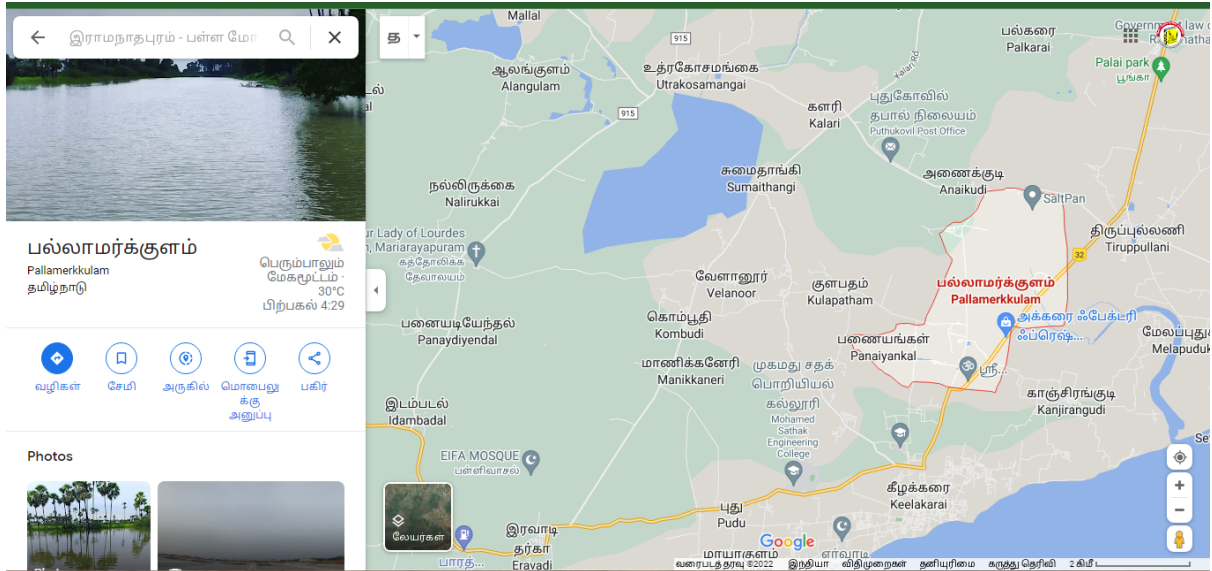

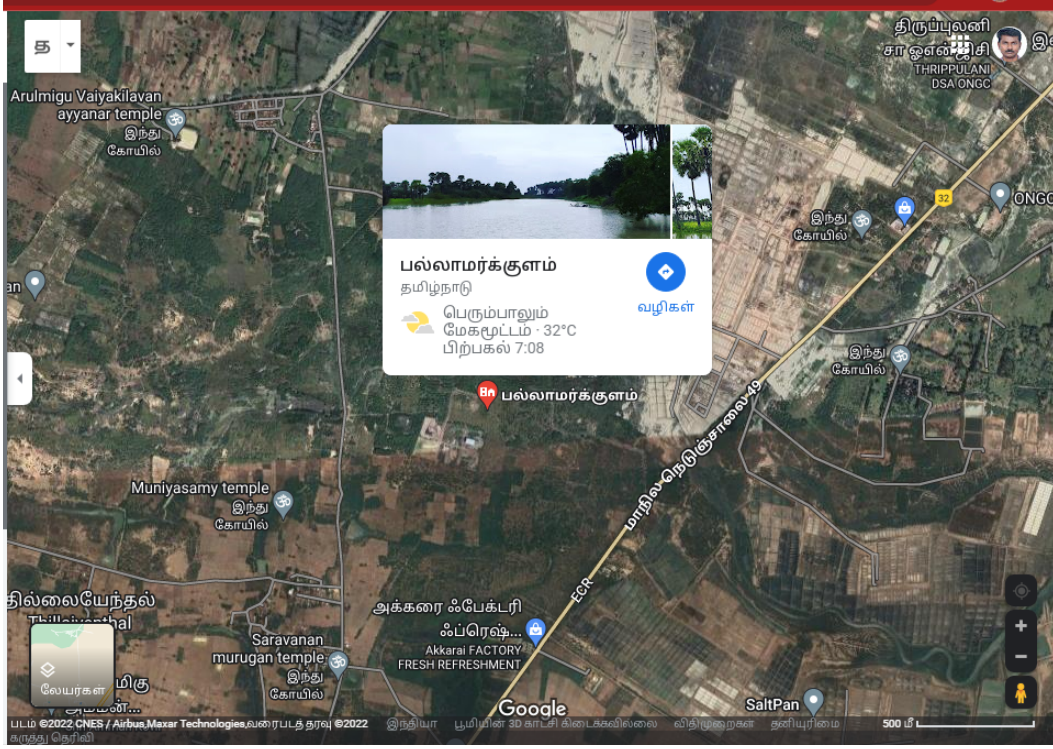
(படம் - 1, இராமநாதபுரத்திலிருந்து - பள்ளமோர்க்குளம் செல்லும் வழித்தடம் - கூகுள் படம்)

இவ்வூரின் வழியை இவ்வாறும் அறிந்து கொள்ளலாம். திருப்பல்லாணியிலிருந்து மேற்கில் உத்திரகோசமங்கை நோக்கிச் செல்லும் பொழுது 3 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. அதனைக்காட்டும் கூகுள் படம் வருமாறு:

(படம் - 2, திருப்பல்லாணியிலிருந்து - பள்ளமோர்க்குளம் செல்லும் வழித்தடக் கூகுள் படம்)

(படம் - 3, 4 பள்ளமோக்குளம் ஊரின் எல்லைகளின் கூகுள் வரைபடம்)

பள்ளமோர்க்குளம் எனும் ஊருக்குச் செல்வதற்குத் தற்பொழுது பேருந்து வசதி உள்ளது. இராமநாதபுரத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு மட்டும் ஒரு பேருந்து (1A) இயக்கப்படுகிறது.

பள்ளமோர்க்குளம் - பள்ளியர் திடல், இடப்பெயர் ஆய்வு

பள்ளமோர்க்குளம் எனும் ஊரின் பெயர் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பள்ளியர் திடல் என்பதாக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என அவ்வூரில் வாழும் மூத்த குடிமக்கள் கருதி வருகின்றனர் (சோனைமுத்து, க.பஞ்சவர்ணம், க.தங்கச்சாமி, க.இராமையா, க.பழனிச்சாமி, த.வசந்தா, க.வையமுத்து, கருப்பையா). ஊரிலிருந்து கிழக்குத் திசையில் கருவேலம் காட்டிற்குள் அம்மன் கோயில் ஒன்று உள்ளது. அதன் வடக்குத் திசையில் குத்துக்கல் முனீசுவரன் கோயில் ஒன்றும் உள்ளது. இக்கோயில் பிடிமண் எடுத்துக் கொண்டு வந்து அண்மைக்காலத்தில் உருவாக்கிய கோயில் என்ற தகவலையும் தருகின்றனர் (சோனைமுத்து, க.பஞ்சவர்ணம்).

(படம் - 5, குத்துக்கல் முனி கோயிலுக்கு அருகில் ஓடை மராமத்துப் பணியின் நடுகல்)

இங்குத்தான் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அதன் அடையாளமாக அங்குப் பானை ஓடுகள் கிடைப்பதைப் பார்க்கலாம்.

(படம் - 6, குத்துக்கல் முனி கோயிலுக்கு அருகில் சிதறிக் கிடக்கும் பாளை ஓடுகள்)

இந்த மேட்டிற்கு அருகில் ஓர் ஓடை ஒன்று செல்கிறது. இவ்வோடைக்குச் சின்ன ஓடை என்று பெயர் (த.வசந்தா). இந்த ஓடை தோணிப்பாலத்தின் வழியாகச் சேதுக்கரை கடலுக்குச் செல்லும் நீர் வழித்தடத்தில் சென்று கலக்கிறது.

அந்தப் பள்ளியர்திடலின் ஓடைக்கு வடக்கே ஒரு மேட்டுப் பகுதியிலும் சிலர் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த ஓடையில் பெருவெள்ளம் ஒன்று வந்துள்ளது. அது கடல்கோள் (சுனாமி) என்றும் கூறுகின்றனர். அதனால் இரண்டு மேட்டிலும் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் இரு வேறு இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளனர் (தகவலாளர்-க.சோனைமுத்து). அதுவே பின்பு இரு வேறு மோர்க்குளம் என வழங்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டார் தெய்வங்களை வழிபடுவோரின் ஊரின் பெயராகப் பள்ளமோர்க்குளம் எனவும் இசுலாமிய வழிபாட்டு முறைக்கு மாறியவர்கள் வாழும் ஊர் முஸ்லீம் மோர்க்குளம் எனவும் வழங்கப்பட்டன.

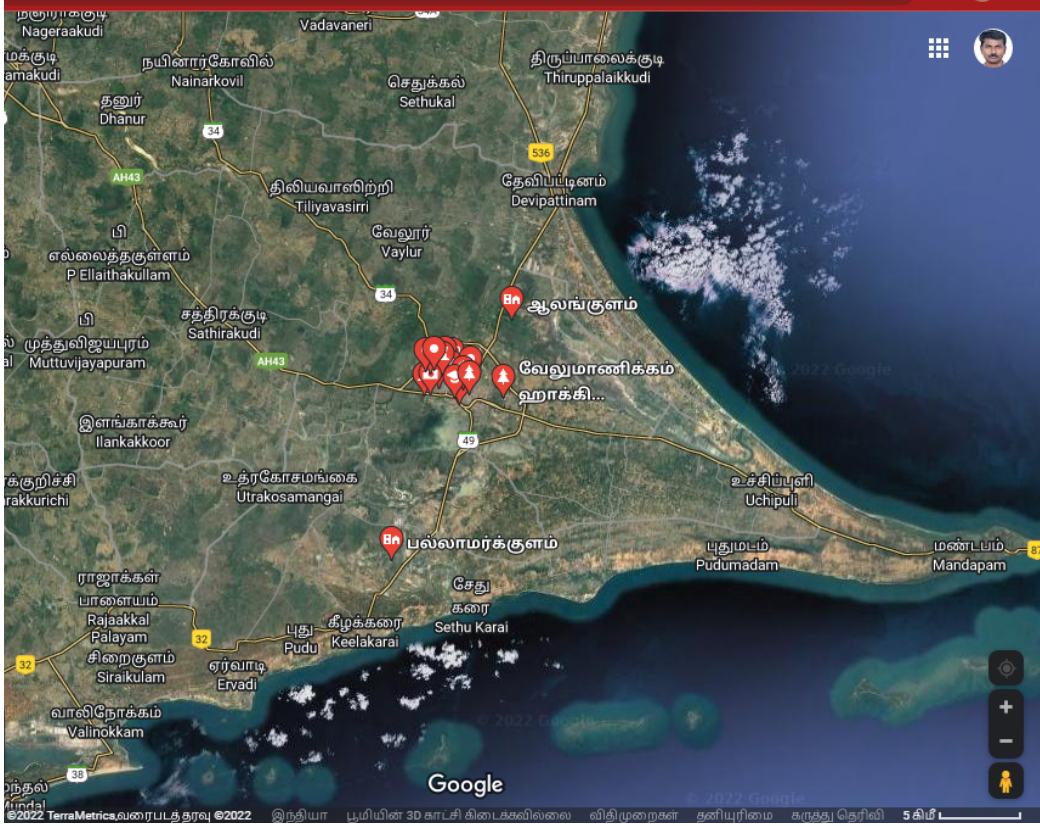
வைகை ஆற்றின் கிளைப்பிரிவு ஒன்று பெரிய கண்மாய் நீர்ப்படுகையோடு சேரும். பெரிய கண்மாய் நீர்ப்படுகையிலிருந்து வெளியேறும் நீர் களரிக் கண்மாய்க்கு வரும். அந்த நீர் பள்ளமோர்க்குளத்திற்கு வந்து சேரும். அக்கண்மாயின் படம் வருமாறு.

(படம் - 7, 8 கண்மாய்)

பின்பு ஓடை வழியாகச் சேதுக்கரை கடலைச் சேரும்.

(படம் - 9, நிலப்பகுதியும் கடல் பகுதியும்)

இந்தப் பள்ளமோர்க்குளம் கண்மாயின் கிழக்குப் பகுதியில் நீண்ட கரைப்பகுதி உள்ளது. அதன் மேற்குப் பகுதி வயலால் சூழப்பட்ட வேளாண்மைப் பகுதியாகும். அதன் கிழக்குப்பக்க மேட்டுப் பகுதியில் குறிப்பாக உசிலை முனிக்கும் இத்தி முனிக்கும் இடையில் மடைப்பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளனர். அதற்குரிய எச்சங்கள் அங்குக் காணப்படுகின்றன. சான்று தேவை.

(படம் - 10, பழைய வீடு எனும் பகுதி)

(படம் - 11, நான்காவது மடை)

(படம் - 12, 13 உசிலை முனிக்கோயில்)

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குளக்கரை உடைந்து நீர் ஊருக்குள் வந்துள்ளது. அப்பொழுது காமராசர் ஆட்சி புரிந்தார். அந்தக் குளக்கரையின் வடக்குப் பகுதியும் மேடாக இருந்ததால், அரசு சார்பில் அங்குக் குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டுள்ளது. அங்கே தான் மக்கள் தற்போது வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

வழிபாட்டுத் தெய்வங்கள்

இங்கு வாழும் மக்களின் வழிபடு தெய்வங்களாக மாரியம்மன், கருப்பணசாமி, குத்துக்கல் முனி, இத்தி முனி, உசிலை முனி, கூரி சாத்தாயி, வையக்கிழவன் ஆகிய தெய்வங்கள் இருக்கின்றன. இத்தெய்வங்களுக்கான வழிபாட்டு முறைகளும் ஏறக்குறைய ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. வையக்கிழவன் வழிபாட்டு முறை மட்டும் சற்று மாறுபட்டு உள்ளது எனலாம். அதாவது பிற தெய்வங்களின் வழிபாட்டு முறைகள் அசைவம் சார்ந்ததாகவும் வையக்கிழவன் வழிபாட்டுமுறை சைவம் சார்ந்ததாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகின்றது. இந்த மாற்றம் எப்பொழுது இருந்து வந்தது என்பதை அறிதல் வேண்டும். இம்மக்களின் பெயர்கள்கூட இத்தெய்வங்களின் பெயர்களோடு தொடர்புடையதாக இருந்து வருகின்றது. சில

பெயர்கள் வருமாறு;- வையமுத்து, வைக்குமார், வைதீவான் சோழன், வையி, வைத்தியநாதன், வையமாணிக்கம், கருப்பையா, கருப்புச்சாமி, கருத்தக்கண்ணு, கருத்தமுளி, கருப்பாயி. ஆனால் அவையும் தற்பொழுது வழக்கிழந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வையக்கிழவன் கோயில் தோற்றம்

பள்ளமோர்க்குளத்தில் இருக்கும் அனைத்துத் தெய்வங்களும் நீர்நிலையை ஓட்டியே அமைந்துள்ளன. அவ்வூரின் மேற்குப் பகுதியில் நீர்நிலை ஒன்று உள்ளது. அதற்கு ஊருணி என்று பெயர். இந்த நீரைத்தான் குடிப்பதற்குப் பயன்படுத்தினர். தற்பொழுது பயன்படுத்துவது தவிர்க்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த ஊருணியின் மேற்குக் கரையில் வையக்கிழவன் கோயில் உள்ளது.

(படம் - 14, 15 வையக்கிழவன் கோயில்)

இக்கோயில் தொடக்க காலத்தில் எந்தவொரு கட்டுமானமும் இன்றி ஓர் ஓட்டினாலான கட்டடமும் ஒரு விமானத்தோடு அமைந்த கட்டுமானமும் அமைந்த கோயிலாக இருந்து வந்தது. இன்று சுற்றுச்சுவர், பல்வேறு பரிவாரங்கள் சூழ இக்கோயில் காட்சியளிக்கின்றது.

இக்கோயிலைப் பல்வேறு காலங்களில் மராமத்து செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தற்போது காட்டும் கட்டுமானம் வெளிப்படுத்தும். இக்கோயிலில் வழிபாடு செய்வதற்காகத் தற்பொழுது பூசாரி ஒருவரை (பொன்னுச்சாமி) நியமித்துள்ளார்கள்.

ஐயன் - வையக்கிழவன்

இந்தக் கோயிலை ஐயன் கோயில் என்றும் வையக்கிழவன் கோயில் என்றும் வழங்கி வருகின்றார்கள்.

வையக்கிழவன் கோயில் வழிபாட்டு முறைகள்

இந்தக் கோயிலை வழிபடுவோர் முடி காணிக்கை செலுத்தியும், பொங்கல் வைத்தும், ஆடு, கோழிகள் பலியிட்டும், மாட்டைக் கொடையாக வழங்கியும் வழிபட்டு வருகின்றனர். தற்போது காதுகுத்து போன்ற நிகழ்வுகளும் இங்கு நிகழ்ந்து வருகின்றன.

விழாக்கள்

இந்தக் கோயிலுக்கு எடுக்கப்படும் விழாக்கள் குதிரை எடுப்பு, புதன் - சனி வழிபாடு, குடமுழுக்கு, படையல் என அமைகின்றன.

குதிரை எடுப்பு

இவ்வழிபாட்டுமுறை இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை நிகழ்ந்தது. அது தற்போது நடைபெறுவது இல்லை. அதற்குப் பதிலாகத் தற்போது இரண்டு குதிரைகளின் சிலைகள் கோயிலுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டுள்ளன.

குதிரை எடுப்பு ஒரு வழிபாடாக இருந்து வந்த காலத்தில் அருகாமையில் உள்ள ஊரிலிருந்து குதிரையைச் சுமந்துகொண்டு வந்து இக்கோயிலில் வைத்து வழிபடுவார்கள்.

(படம் - 16, ஐயனார் கோவிலில் இடம்பெற்றுள்ள குதிரையின் பெருஞ்சிலை)

(படம் - 17, ஐயனார் கோவிலின் முன்பு இடம்பெற்றுள்ள கருப்பணசாமி சிலை)

புதன் - சனி வழிபாடு

இந்தக் கோயிலில் வழிபாடு செய்யவேண்டும் என்றால் புதன்கிழமையும் சனிக்கிழமையும் வழிபாடு செய்யலாம். பிற நாட்களில் வழிபாடு என்பது கிடையாது. பிற நாட்களில் கோயில் பூட்டப்பட்டிருக்கும்.

அந்த இரு நாட்களில் செய்யப்படும் வழிபாட்டில்தான் ஆடு, கோழிகள் பலி இடுதலும் மாட்டைக் கொடையாக வழங்குதலும் நிகழும். மாட்டைக் கொடையாக வழங்கும்பொழுது அம்மாட்டின் மேற்புறத்தோலில் சூலம் குறியீடும் வைக்கி. என்ற குறியீடும் சூடேற்றப்பட்ட கம்பியால் பொறிப்பர். அதன் பின்பு அம்மாடு கோயில் மாடு என்றழைக்கப்படும்.

படையல்

ஆண்டிற்கு ஒருநாள் ஊரில் வரிவசூல் செய்து தேங்காய், கடலை, பொரி படையல் அந்த ஊருணியின் கிழக்குப் பக்கத்தில் நிகழும். இதில் 108 தேங்காய் என எண்ணிக்கையில் உடைத்து அந்தத் தேங்காய் நீரை வழிபாடு முடிந்ததும் அங்கு வந்த அனைவரின் தலையில் தெளித்து வழிபடப்படும் முறை நிகழும். இந்த வழிபாட்டு முறைக்குத் திருக்களை கட்டுதல் ஆகும். சித்திரை பிறந்ததும் இவ்வழிபாடு நிகழும். இது ஒவ்வொரு தெய்வங்களையும் வழிபடுவதற்குரிய முன்னோட்டம் என்கின்றார்கள் (தகவலாளர்-த.வசந்தா).

இவ்வழிபாட்டின்போது ஆவாரம் தழையைப் பூவுடன் பிடுங்கி வந்து கோயிலின் முன்புறம் தூய்மை செய்வர். அதுவும் மூன்று முறை கோயில் வாயிலிருந்து கீழ்நோக்கி

ஊருணியின் பள்ளம் வரை அந்தத் தழையைக் கொண்டு வளைந்து வளைந்து மூன்று முறை தூய்மை செய்வார்கள். இந்த நிகழ்வில் பெரும்பாலும் சிறு பிள்ளைகள் இடம்பெறுவதுண்டு. அதனை வழிநடத்துபவர் மூத்த குடிமக்களுள் ஒருவர். பின்பு அந்தக் கோயிலின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் இருக்கும் வயலின் நடுவில் அமைந்திருக்கக்கூடிய புளியமரத்தின் அடியிலோ அல்லது வேப்ப மரத்தின் அடியிலோ எல்லோரும் அமர்ந்து அந்தப் படையலில் உள்ள தேங்காய், பொரி, கடலையைப் பெரியவர்கள் பங்கிட்டுத் தர, சிறியவர்கள் கிண்ணங்களிலும் தங்களுடைய கைகளிலும் துண்டுகளிலும் ஏந்தி வாங்கி அதை உண்டு தங்களுடைய இல்லங்களுக்கும் கொண்டு செல்வதைப் பார்க்கலாம்.

(படம் - 18, ஆவாரம் பூ, தழையுடன்)

குடமுழுக்கு

இந்தக் கோயிலில் இருக்கும் விமானத்திற்குப் பன்னிரு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குடமுழுக்கு விழா நிகழ்த்தப்படும். இந்த விழாதான் அந்த ஊரில் பெருவிழாவாக இருக்கும். இவ்விழாவின்போது புராண நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பெறும். ஆடல் - பாடல் வந்ததும் அதுவும் மறைந்து போனது.

விமானச் சிற்பங்கள்

இந்தக் கோயிலின் விமானத்தில் பல்வேறு சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. கோயிலின் பின்புற விமானச் சிற்பங்களில் ஒன்றாகப் பாலியல் சார்ந்த சிற்பம் அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதுபோன்ற சிற்பமுறை பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுத் தலங்கள் உள்ள கோபுரங்களிலும் விமானங்களிலும் காண முடியும்.

வழிபாட்டுக்குரியோர்

இந்தக் கோயிலின் வழிபாட்டுக்கு உரியோர் பல்லூரினர். உரப்புலி, சடையன்வலசை போன்ற ஊரினர்களின் குலதெய்வமாக இத்தெய்வம் அமைகின்றது (தகவல் : பூசாரி - பொன்னுச்சாமி).

பிற வழிபாட்டுத் தலங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்

மாரியம்மன் வழிபாடு

வையக்கிழவன் கோயில் வழிபாட்டுத் தலத்தைத் தவிர்த்து மாரியம்மன் வழிபாட்டுத்தலம் மிக விமரிசையான தலமாக அமைந்துள்ளது. இந்தத் தலம் தற்பொழுது ஊருக்குள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

(படம் - 19, 20 கருவேலங் காட்டிற்குள் இருக்கும் அம்மன் கோயில்)

இந்தத் தலம் தானாக முளைத்தது என்றும் கூறுவர் (க.பழனிச்சாமி, த.வசந்தா; நாள்-31.7.2022, அலைபேசி வழியிலான உரையாடல்). மேலும் கூறும்பொழுது பழைய வீட்டுப் பகுதிக்குப் பாலும் மோரும் இடையர்கள் காஞ்சிரங்குடியிலிருந்து கொண்டு வருவர். இவ்வூரில் விற்றது போக, மீதி உள்ள பாலையோ மோரையோ மீண்டும் கொண்டு போகும்பொழுது தற்போதைய ஊரின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட மேட்டுப்பகுதியில் மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் தடுக்கிக் கொட்டி விடுவது உண்டு. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாளும் பாலும் மோரும் கொட்டி வீணாகி விடுகின்றதே எனக் கருதிய விற்பன்னர் (இடையர்), அரிவாளையோ, மண்வெட்டியையோ கொண்டு வந்து அந்த மேட்டில் முளைத்த கல்லை வெட்ட இரத்தம் பீறிட்டு வருவதைப் பார்த்து அதிர்ந்துள்ளனர். பின்னர் இது தெய்வமாக இருக்கும் எனக் கருதி அவ்விடத்திலேயே ஒவ்வொரு நாளும் மீதியாகக் கொண்டுவரும் பாலையோ மோரையோ ஊற்றிச் செல்வதுண்டாம். அவ்விடத்திலே பின்னர் வழிபாடு நடத்த ஆரம்பித்து விட்டனர்.

(படம் - 21, ஊருக்குள் கட்டப்பட்டுள்ள அம்மன் கோயில்)

இவ்வழிபாட்டுத் தலத்தில் மழைவேண்டி வழிபாடு நடத்தப்பெறும். அந்த விழா தைப்பொங்கல் என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்நிகழ்வு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நிகழும். இந்நிகழ்வில் ஊர் சாட்டி ஒரு வாரம் விரதம் இருந்து நாள்தோறும் இரவில் குலவையிட்டு, கும்மியடித்து வழிபடுவர். இறுதி நாளில் விழா எடுப்பர். இவ்விழா இரவுநேரம் முழுமையும் நிகழும். அந்த இரவில் ஊர் கூடி ஓரிடத்தில் பொங்கலிடுவர். அவ்விரவில் கும்மியடித்தல், சாமியாடுதல், ஆடு, சேவல்கள் பலியிடுதல், கரகம் எடுத்தல், மாவிலக்கு எடுத்தல் என வெகுவிரிமையாக நிகழும். சாமியாடிகளிடம் மழை வருமா என்பது போன்ற பல கேள்விகள் கேட்கப்படும். அது ஒரு நம்பிக்கை சார்ந்தது. காலையில் கரகத்தை எடுத்துக் கொண்டு கண்மாய்க்குச் சென்று, அங்கு நீர் இருக்கும் சூழலில் நீருக்குள் கரகம் மூழ்கடிக்கப்படும், நீரின்றி இருக்கும்பொழுது குழிதோண்டி அதற்குள் நீரிட்டுக் கரகத்தை அமிழ்த்துவர். அந்தக் குடத்தில் உள்ள நீரை, வந்த பக்தர்கள் மீது தெளிப்பதோடு இந்த நிகழ்வானது நிறைவுறும். இவ்விழாவிற்கு மந்தைப் பொங்கல் என்று பெயர்.

(படம் : 22-39, வழிபாடு தொடர்பான படங்கள்)

கருப்பணசாமி வழிபாடு

கருப்பணசாமி அல்லது கருப்புச்சாமி என்று அந்த தெய்வத்தை அழைப்பர். இந்தத் தெய்வம் அரிவாளுடன் மீசையை முறுக்கியவாறு தோற்றமளிக்கும். தற்பொழுது வடிக்கப்பட்ட சிலையில் இக்காட்சியைக் காணலாம். இந்தக் கருப்பணசாமி சிலை இரண்டு இடங்களில் வைத்து வழிபடப்படுகிறது. வையக்கிழவன் கோயிலின் வாயிலில் நுழையும் முன்பு தெற்கு நோக்கிப் பார்த்த வண்ணம் வடக்கில் அச்சிலை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். வையக்கிழவனுக்கு என்ன படையல் செய்யப்படுகிறதோ அதற்கு இணையான படையல் கருப்பணசாமிக்கும் செய்யப்படும். கூடுதலாக ஆடு - கோழி பலியிடுதல் கருப்பணசாமி தெய்வத்துக்குச் சேரும்.

ஊரின் கிழக்குப் பகுதியில் கருப்பணசாமி கோயில் உள்ளது. இக்கோயில் நடுகல்லாக வைத்து வழிபட்டு வருகிறது. தற்போதுதான் ஒரு சிறு கட்டடம் எழுப்பி சிலை வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தெய்வத்திற்கு வழிபாடு செய்வதில் அவ்வூர் மக்களுள் உருமிக் கோடாங்கி வகையினர் மட்டுமே முன்னுரிமை உடையவர்.

இந்தக் கோயிலின் வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்று ஆண்டுக்கு ஒருமுறை சிவராத்திரி அன்று மாலை நேரத்தில் உப்பில்லாத மொச்சைப் பயறு அவித்து வழிபடுதலாகும். அதைச் செய்பவர் வாயில் துணியைக் கட்டிக்கொண்டு அந்த மொச்சைப் பயற்றை அவித்துப் படையலிடுவார். அது முடியும் வரைக்கும் அவர் பேச மாட்டார். கருப்பணசாமியைச் சுற்றிச் சிறுசிறு மண்குவியல் எழுப்புவர். அந்தப் படையலுக்கான பொருள்கள் அங்கும் வைக்கப்படும். இப்படியாக இந்த வழிபாட்டுமுறை அமையும்.

உசிலை முனியும் இத்தி முனியும்

இத்தி முனியும் உசிலை முனியும் மந்தைப் பொங்கலன்றுதான் கவனத்திற்கு வருவார்கள். இத்தெய்வத்தை வழிபடுவோர்கள் மந்தைப் பொங்கலன்று மாலையில் பொங்கலிட்டும் சேவல் பலியிட்டும் வழிபடுவர்.

மாரியம்மன் கோயில் வழிபாடு மந்தைப் பொங்கல் என்றாலும் கருப்பணசாமி உசிலை முனி, இத்தி முனி ஆகிய தெய்வங்களை அழைப்பது ஒரு மரபாக இருந்து வருகிறது.

முடிவுரை

பள்ளமோர்க்குளக் கோயில்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் எனும் தலைப்பில் அமைந்த இந்த ஆய்வுரையானது முற்றிலும் கள ஆய்வுத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இந்த ஆய்வுரையில், பள்ளமோர்க்குளம் ஊரின் வரலாறு குறித்தும், அவ்வூர் மக்களின் வழிபாடு தெய்வங்களாக வையக்கிழவன், மாரியம்மன், கருப்பணசாமி, இத்தி முனி, உசிலை முனி, குத்துக்கல் முனி ஆகிய தெய்வங்கள் இருந்தமை குறித்தும், அத்தெய்வங்களை வழிபட்ட முறைகள் குறித்தும், நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் வழக்கமான நடைமுறையிலிருந்து மாறுபட்டு, சைவ உணவுகளே படையலாக்கப்பெறும் வையக்கிழவன் கோயில் வழிபாடு குறித்தும் விளக்க முறையில் தரவுகள் முன்வைக்கப் பெற்றுள்ளன.

பின்னிணைப்பு

கோயில் வழிபாடு

பழைய கோப்புப் படம்: இத்தி மரம் - இத்தி முனி

தற்போதைய படம் : இத்தி முனிக் கோயில்

சின்ன ஓடை அணைக்கட்டு

கண்மாய்

பாணை ஓடுகள்

தகவலாளர்கள்

சோனைமுத்து, 60 வயது

க.பஞ்சவர்ணம், 75 வயது

க.தங்கச்சாமி, 63 வயது

க.இராமையா, 50 வயது

க.பழனிச்சாமி, 55 வயது

த.வசந்தா, 60 வயது

க.வையமுத்து, 80 வயது

ச.குமார், 25 வயது

கருப்பையா (வெங்கடேஷ் அப்பா), 80 வயது

பொன்னுச்சாமி, பூசாரி, 60 வயது

துணைநின்றவை

நாகசாமி இரா. & சந்திரமூர்த்தி மா., (2014), தமிழகக் கோயிற் கலைகள், சென்னை : தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை வெளியீடு.

லூர்து தே., (2008), நாட்டார் வழக்காற்றியல் அடிப்படையில் : சில அடிப்படைகள், பாளையங்கோட்டை: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.

https://www.muhavaimurasu.in/2015/08/blog-post_13.html?m=1

https://www.muhavaimurasu.in/2015_08_13_archive.html

<http://www.tamilvu.org/courses/diploma/d061/d0611/html/d061121.htm>

https://m.dinamalar.com/temple_detail.php?id=46946